

Čtvrtá Mojžíšova

¹ Mluvil pak Hospodin k Mojžíšovi na poušti Sinai, v stánku úmluvy, prvního dne měsíce druhého, léta druhého po vyjití jejich z země Egyptské, řka:

² Sečtěte summu všeho množství synů Izraelských po čeledech jejich, a po domích otců jejich, vedlé počtu jmen každého pohlaví mužského po hlavách jejich,

³ Od dvadctiletých a výše všechny, kteříž by mohli jíti k boji v Izraeli, sečtěte je po houfích jejich, ty a Aron.

⁴ A bude s vámi z každého pokolení jeden muž, kterýž by přední byl v domě otců svých.

⁵ Tato pak jsou jména mužů, kteříž stanou s vámi: Z pokolení Rubenova Elisur, syn Sedeurův;

⁶ Z Simeonova Salamiel, syn Surisaddai;

⁷ Z Judova Názon, syn Aminadabův;

⁸ Z Izacharova Natanael, syn Suar;

⁹ Z Zabulonova Eliab, syn Helonův;

¹⁰ Z synů Jozefových, z pokolení Efraimova Elisama, syn Amiudův; z Manassesova Gamaliel, syn Fadasurův;

¹¹ Z Benjaminova Abidan, syn Gedeonův;

¹² Z pokolení Dan Ahiezer, syn Amisaddai;

¹³ Z Asser Fegiel, syn Ochranův;

¹⁴ Z pokolení Gád Eliazaf, syn Duelův;

¹⁵ Z Neftalíмова Ahira, syn Enanův.

16 Ti jsou slovoutní z lidu, knížata pokolení otců svých, ti jako hlavy tisíců Izraelských budou.

17 Vzal tedy Mojžíš a Aron muže ty, kteříž jmenováni byli,

18 A shromáždili všechno množství prvního dne měsíce druhého, kteříž přiznávali se k rodům svým po čeledech svých, po domích otců svých, a vedlé počtu jmen, od dvacítiletých a výše po osobách svých.

19 Jakož byl přikázal Hospodin Mojžíšovi, tak sčel je na poušti Sinai.

20 I bylo synů Rubena prvorozeného Izraelova, rodiny jejich, po čeledech jejich, po domích otců jejich, a podlé počtu jmen, po hlavách jejich, všech pohlaví mužského, od dvacítiletých a výše, všech, kteříž mohli jíti k boji,

21 A načteno jich z pokolení Rubenova čtyřiceti šest tisíců a pět set.

22 Z synů Simeonových, rodiny jejich, po čeledech jejich, po domích otců jejich, sečtených jeho vedlé počtu jmen, po hlavách jejich, všech pohlaví mužského od dvacítiletých a výše, všech, kteříž mohli jíti k boji,

23 Načteno jich z pokolení Simeonova padesáte devět tisíců a tři sta.

24 Z synů Gádových, rodiny jejich, po čeledech jejich, po domích otců jejich, podlé počtu jmen, od dvacítiletých a výše, všech, kteříž mohli bojovati,

25 Načteno jich z pokolení Gádova čtyřiceti pět tisíců, šest set a padesát.

²⁶ Z synů Judových, rodiny jejich, po čeledech jejich, po domích otců jejich, vedlé počtu jmen, od dvacítiletých a výše, všech, kteříž mohli jíti k boji,

²⁷ Načteno jich z pokolení Judova sedmdesáte čtyři tisíce a šest set.

²⁸ Z synů Izacharových, rodiny jejich, po čeledech jejich, po domích otců jejich, podlé počtu jmen, od dvacítiletých a výše, všech, kteříž mohli jíti k boji,

²⁹ Načteno jich z pokolení Izacharova padesáte čtyři tisíce a čtyři sta.

³⁰ Z synů Zabulonových, rodiny jejich, po čeledech jejich, po domích otců jejich, podlé počtu jmen, od dvacítiletých a výše, všech, kteříž mohli jíti k boji,

³¹ Načteno jich z pokolení Zabulonova padesáte sedm tisíců a čtyři sta.

³² Z synů Jozefových, a nejprv, synů Efraimových, rodiny jejich, po čeledech jejich, po domích otců jejich, podlé počtu jmen, od dvacítiletých a výše, všech, kteříž mohli jíti k boji,

³³ Načteno jich z pokolení Efraimova čtyřiceti tisíc a pět set.

³⁴ Potom z synů Manassesových, rodiny jejich, po čeledech jejich, po domích otců jejich, vedlé počtu jmen, od dvacítiletých a výše, všech, kteříž vycházeli k boji,

³⁵ Načteno jich z pokolení Manassesova třiceti dva tisíce a dvě stě.

³⁶ Z synů Beniaminových, rodiny jejich, po

čeledech jejich, po domích otců jejich, vedlé počtu jmen, od dvadčítiletých a výše, všech, kteříž mohli jíti do boje,

³⁷ Načteno jich z pokolení Beniaminova třidceti pět tisíců a čtyři sta.

³⁸ Z synů Dan, rodiny jejich, po čeledech jejich, po domích otců jejich, vedlé počtu jmen, od dvadčítiletých a výše, všech, kteříž vycházeli k boji,

³⁹ Načteno jich z pokolení Dan šedesáte dva tisíce a sedm set.

⁴⁰ Z synů Asser, rodiny jejich, po čeledech jejich, po domích otců jejich, vedlé počtu jmen, od dvadčítiletých a výše, všech, kteříž mohli jíti na vojnu,

⁴¹ Načteno jich z pokolení Asser čtyřidceti jeden tisíců a pět set.

⁴² Z synů Neftalímových, rodiny jejich, po čeledech jejich, po domích otců jejich, vedlé počtu jmen, od dvadčítiletých a výše, všech, kteříž mohli jíti k boji,

⁴³ Načteno jich z pokolení Neftalímova padesáte tři tisíce a čtyři sta.

⁴⁴ Ten jest počet těch, kteréž sečtl Mojžíš a Aron a knížata Izraelská, dvanácte mužů, kteříž byli vybráni po jednom z domů otců svých.

⁴⁵ I bylo všech sečtených synů Izraelských po domích otců jejich, od dvadčítiletých a výše, všech, kteříž mohli vycházeti k boji v Izraeli,

⁴⁶ Všech sečtených bylo šestkrát sto tisíc, a tři tisíce, pět set a padesáte.

⁴⁷ Levítové pak vedlé pokolení otců svých

nejsou počítáni mezi ně.

⁴⁸ Nebo byl mluvil Hospodin k Mojžíšovi, řka:

⁴⁹ Pokolení Levítského nebudeš počítati, a nepřičteš jich k synům Izraelským,

⁵⁰ Ale ustanovíš Levíty nad příbytkem svědectví, a nade vším nádobím jeho, a nade všemi věcmi, kteréž přináležejí k němu. Oni nositi budou příbytek i všecka nádoby jeho, oni přisluhovati budou jemu, a vůkol příbytku klásti se budou.

⁵¹ Když se pak s místa bude míti hýbati příbytek, složí jej Levítové; a když se bude klásti příbytek, vyzdvihnou jej Levítové. Kdož by koli cizí přistoupil, umře.

⁵² I budouť se klásti synové Izraelští, jeden každý v ležení svém, a jeden každý pod praporcem svým, a po houfích svých.

⁵³ Levítové pak klásti se budou vůkol příbytku svědectví, aby nepřišlo rozhněvání mé na shromáždění synů Izraelských; i budou Levítové držeti stráž u příbytku svědectví.

⁵⁴ Učinili tedy to synové Izraelští; všecko, jakž přikázal Hospodin Mojžíšovi, tak učinili.

2

¹ Mluvil také Hospodin k Mojžíšovi a Aronovi, řka:

² Synové Izraelští klásti se budou jeden každý pod korouhví svou, při praporci domu otců svých; vůkol stánku úmluvy opodál klásti se budou.

³ Tito pak rozbijí stany k východní straně: Korouhev vojska Judova po houfích svých, a kníže synů Juda Názon, syn Aminadabův,

⁴ A u vojště jeho lidu sečteného sedmdesáte čtyři tisíce a šest set.

⁵ Podlé něho pak položí se pokolení Izachar, a kníže synů Izachar Natanael, syn Suar,

⁶ A u vojště jeho lidu sečteného padesáte čtyři tisíce a čtyři sta.

⁷ Pokolení Zabulon podlé nich, a kníže synů Zabulon Eliab, syn Helonův,

⁸ A u vojště jeho lidu sečteného padesáte sedm tisíců a čtyři sta.

⁹ Summa všech sečtených u vojště Judově sto osmdesáte šest tisíců a čtyři sta, po houfích jejich. Ti napřed potáhnou.

¹⁰ Korouhev vojska Rubenova klásti se bude ku poledni po houfích svých, a kníže synů Ruben Elisur, syn Sedeurův,

¹¹ A u vojště jeho lidu sečteného čtyřidceti šest tisíců a pět set.

¹² Podlé něho pak položí se pokolení Simeonovo, a kníže synů Simeon Salamiel, syn Surisaddai,

¹³ A u vojště jeho lidu sečteného padesáte devět tisíců a tři sta.

¹⁴ Potom pokolení Gád, a kníže synů Gád Eliazaf, syn Ruelův,

¹⁵ A u vojště jeho lidu sečteného čtyřidceti pět tisíců, šest set a padesáte.

¹⁶ Summa všech sečtených u vojště Rubenově sto padesáte a jeden tisíců, čtyři sta a padesáte,

po houfích svých. A ti za prvními potáhnou.

¹⁷ Potom půjde stánek úmluvy s vojskem Levitů u prostřed všeho vojska. Jakýmž pořádkem klásti se budou, takovým potáhnou, každý v svém šiku pod korouhví svou.

¹⁸ Korouhev vojska Efraimova po houfích svých bude k západu, a kníže synů Efraimových Elisama, syn Amiudův,

¹⁹ A u vojště jeho lidu sečteného čtyřiceti tisíc a pět set.

²⁰ Podlé něho pak položí se pokolení Manassesovo, a kníže synů Manassesových Gamaniel, syn Fadasurův,

²¹ A u vojště jeho lidu sečteného třiceti dva tisíce a dvě stě.

²² Potom položí se pokolení Benjaminovo, a kníže synů Benjamin Abidan, syn Gedeonův,

²³ A u vojště jeho lidu sečteného třiceti pět tisíců a čtyři sta.

²⁴ Summa všech sečtených u vojště Efraimově sto osm tisíců a sto osob, po houfích jejich. A tito za druhými potáhnou.

²⁵ Korouhev vojska Dan bude k straně půlnoční, po houfích svých, a kníže synů Dan Ahiezer, syn Amisaddai,

²⁶ A u vojště jeho lidu sečteného šedesáte dva tisíce a sedm set.

²⁷ Podlé něho položí se pokolení Asser, a kníže Asser Fegiel, syn Ochránův,

²⁸ A u vojště jeho lidu sečteného čtyřiceti jeden tisíc a pět set.

²⁹ Za nimi pokolení Neftalímovo, a kníže synů

Neftalímových Ahira, syn Enanův,

³⁰ A u vojště jeho lidu sečteného padesáte tři tisíce a čtyři sta.

³¹ Summa všech sečtených u vojště Dan sto padesáte sedm tisíců a šest set. Oni nazad potáhnou při praporcích svých.

³² Ta jest summa synů Izraelských po domích otců jejich, všech sečtených v celém vojště po houfích jejich, šestkrát sto tisíců, tři tisíce, pět set a padesáte.

³³ Levítové pak nejsou počítáni mezi syny Izraelské, jakož přikázal Hospodin Mojžíšovi.

³⁴ I učinili synové Izraelští všecko; jakž přikázal Hospodin Mojžíšovi, tak rozbijeli stany při korouhvech svých, a tak táhli jeden každý po čeledech svých a po domích otců svých.

3

¹ Tito jsou příběhové Aronovi a Mojžíšovi od toho dne, když mluvil Hospodin s Mojžíšem na hoře Sinai.

² A tato jsou jména synů Aronových: Prvorozený Nádab, potom Abiu, Eleazar a Itamar.

³ Ta jsou jména synů Aronových, kněží pomazaných, jejichžto ruce naplněny, aby úřad kněžství konali.

⁴ Umřel pak Nádab a Abiu před Hospodinem, když obětovali cizí oheň před Hospodinem na poušti Sinai, a neměli synů. Protož konal úřad kněžský Eleazar a Itamar před tváří Arona otce svého.

⁵ Mluvil pak Hospodin k Mojžíšovi, řka:

⁶ Rozkaž přistoupiti pokolení Léví, a postav je před Aronem knězem, aby mu přisluhovali,

⁷ A drželi stráž jeho, i stráž všeho množství před stánkem úmluvy k vykonávání služby příbytku,

⁸ Též aby ostříhali všeho nádobí stánku úmluvy, a drželi stráž synů Izraelských a konali služby příbytku.

⁹ Dáš tedy Levíty Aronovi i synům jeho; vlastně dáni jsou mu oni z synů Izraelských.

¹⁰ Arona pak a syny jeho představíš, aby ostříhali kněžství svého; nebo přistoupil-li by kdo cizí, umře.

¹¹ I mluvil Hospodin Mojžíšovi, řka:

¹² Aj, já vzal jsem Levíty z prostředku synů Izraelských na místo všelikého prvorozeného, kteréž otvírá život mezi syny Izraelskými. Protož moji budou Levítové.

¹³ Nebo mně přináleží všecko prvorozené. Od toho dne, když jsem pobil všecko prvorozené v zemi Egyptské, posvětil jsem sobě všeho prvorozeného v Izraeli od člověka až do hovada. Mně bude: Já Hospodin.

¹⁴ Mluvil také Hospodin k Mojžíšovi na poušti Sinai, řka:

¹⁵ Sečti syny Léví vedlé domů otců jejich, po čeledech jejich, každého pohlaví mužského; zstáří jednoho měsíce a výše počítati budeš je.

¹⁶ I sčtl je Mojžíš podlé řeči Hospodinovy, jakž rozkázáno mu bylo.

¹⁷ I byli synové Léví ze jména tito: Gerson, Kahat a Merari.

¹⁸ Tato pak jsou jména synů Gersonových po čeledech jejich: Lebni a Semei.

¹⁹ A synové Kahat po čeledech svých: Amram a Izar, Hebron a Uziel.

²⁰ Synové pak Merari po čeledech svých: Moholi a Musi. Ty jsou čeledi Lévi vedlé domů otců svých.

²¹ Od Gersona čeled Lebnitská a čeled Semejská. Ty jsou čeledi Gersonovy.

²² A načteno jich v počtu všech pohlaví mužského zstáří jednoho měsíce a výše sedm tisíců a pět set.

²³ Ěeledi Gersonovy za příbytkem klásti se budou k straně západní.

²⁴ Kníže pak domu otce Gersonitských bude Eliazaf, syn Laelův.

²⁵ A k opatrování synům Gersonovým při stánku úmluvy náležeti bude příbytek i stánek, přikrytí jeho i zastření dveří stánku úmluvy,

²⁶ A očkované koltry k síni, i zavěšení dveří síně, kteráž jest před příbytkem a při oltáři vůkol, i provazové jeho ke všeliké potřebě jeho.

²⁷ Od Kahat pak pošla čeled Amramitská a čeled Izaritská, a čeled Hebronitská, a čeled Uzielitská. Ty jsou čeledi Kahat.

²⁸ V počtu všech pohlaví mužského zstáří jednoho měsíce a výše bylo osm tisíců a šest set, držících stráž při svatyni.

²⁹ Ěeledi synů Kahat klásti se budou k straně příbytku polední,

³⁰ A kníže domu otcovského v čeledech Kahat Elizafan, syn Uzielův.

³¹ V jejich pak opatrování bude truhla, stůl, svícen, oltářové a nádoby svatyně, jímž přisluhovati budou, a opona i všecko, což přináleží k ní.

³² Kníže pak nad knížaty Levítskými Eleazar, syn Arona kněze, ustavený nad těmi, kteříž drží stráž při svatyni.

³³ Od Merari pak čeled Moholitská a čeled Musitská. Ty jsou čeledi Merari.

³⁴ A načteno jich v počtu všech mužského pohlaví zstáří jednoho měsíce a výše šest tisíců a dvě stě.

³⁵ A kníže domu otcovského v čeledech Merari Suriel, syn Abichailův. A ti klásti se budou k straně příbytku půlnoční.

³⁶ Toto pak poručeno k opatrování synům Merari: Dsky příbytku a svlakové jeho, sloupové a podstavkové a všecka nádoby jeho i všecka práce při nich,

³⁷ Tolikéž sloupové síně vůkol i podstavkové jejich, kolíkové i provazové jejich.

³⁸ Položí se pak před příbytkem po přední straně před stánkem úmluvy od východu slunce Mojžíš a Aron i synové jeho, držíce stráž při svatyni, stráž za syny Izraelské. Jiný přistoupil-li by kdo, umře.

³⁹ Všech sečtených Levítů, kteréž sečtl Mojžíš s Aronem vedlé poručení Hospodinova, po čeledech jejich, všech pohlaví mužského jednoho měsíce zstáří a výše dvamecítma tisíců.

⁴⁰ I řekl Hospodin k Mojžíšovi: Sečti všechny prvorozené mužského pohlaví mezi syny Izrael-

skými jednoho měsíce zestárí a výše, a sečti summu jmen jejich.

⁴¹ A vezmeš mi Levíty, (jít jsem Hospodin), místo všech prvorozených mezi syny Izraelskými, i hovada Levítů místo všeho prvorozeného mezi hovady synů Izraelských.

⁴² Když pak sčeti Mojžíš, jakož mu přikázal Hospodin, všecky prvorozené mezi syny Izraelskými,

⁴³ Bylo všech prvorozených pohlaví mužského vedlé počtu jmen, jednoho měsíce zestárí a výše sečtených jich, dvamecítma tisíců, dvě stě, sedmdesáte a tři.

⁴⁴ A mluvil Hospodin k Mojžíšovi, řka:

⁴⁵ Vezmi Levíty místo všech prvorozených z synů Izraelských, i hovada Levítů za hovada jejich; i budou moji Levítové: Já jsem Hospodin.

⁴⁶ K vyplacení pak těch dvou set, sedmdesáti a tří, kteříž zbývají nad počet Levítů z prvorozených synů Izraelských,

⁴⁷ Vezmeš pět lotů z každé hlavy, (vedlé lotu svatyně bráti budeš, lot pak dvadeti halěrů váží),

⁴⁸ A dáš ty peníze Aronovi a synům jeho, výplatu těch, kteříž zbývají nad počet jejich.

⁴⁹ Vzal tedy Mojžíš peníze výplaty od těch, kteříž zbývali, kromě těch, kteréž vykoupili sebou Levítové,

⁵⁰ Od prvorozených synů Izraelských vzal peněz tisíc, tři sta, šedesáte pět lotů, vedlé lotu svatyně.

⁵¹ I dal ty peníze výplaty Aronovi a synům

jeho, podle řeči Hospodinovy, jakož byl přikázal jemu Hospodin.

4

¹ I mluvil Hospodin k Mojžíšovi a k Aronovi, řka:

² Sečti summu synů Kahat z prostředku synů Léví po čeledech jejich a po domích otců jejich,

³ Od třicítiletých a výše až do padesátiletých, kteříž by způsobilí jsouce k boji, mohli práci vésti při stánku úmluvy.

⁴ Tato pak bude práce synů Kahat při stánku úmluvy svatyně svatých:

⁵ Když by se měla vojska hnouti s místa, přijde Aron s syny svými a sejmou oponu zastření, a přikryjí ní truhlu svědectví.

⁶ A na to dají přikrytí z koží jezevcích, a přistrou svrchu rouchem z samého postavce modrého, a provlekou sochory její.

⁷ Na stůl pak chlebů předložení prostrou roucho z postavce modrého, a dají na něj misy a kadidlnice a koflíky a přikryvadla k přikrývání; a chléb ustavičně na něm bude.

⁸ A prostrou na to roucho z červce dvakrát barveného, a přikryjí to přistřením z koží jezevcích, a provlekou sochory jeho.

⁹ Vezmou také roucho z postavce modrého, a přikryjí svícen světla a lampy jeho, i utěradla jeho, i nádoby k oharkům jeho, a všechny nádoby k oleji jeho, jichž při něm užívají.

¹⁰ A obvinou jej se všechněmi nádobami jeho přikrytím z koží jezevcích, a vloží na sochory.

11 Na oltář pak zlatý prostrou roucho z postavce modrého, a přikryjí jej přikrytím z koží jezevcích, a provlekou sochory.

12 Vezmou i všecky nádoby k službě, jimiž přisluhovali v svatyni, a zavinouce do roucha z postavce modrého, přikryjí je přikrytím z koží jezevcích, a vloží na sochory.

13 Vyprázdní i popel z oltáře, a prostrou na něj roucho šarlatové.

14 A vloží svrchu všecko nádobí jeho, jímž přisluhují na něm, nádoby k uhlí, vidličky, pometla, kotlíky a všecko nádobí oltáře, a přistrouce jej přikrytím z koží jezevcích, uvlekou sochory jeho.

15 A když to vykoná Aron s syny svými, a přikryje svatyni i všecka nádobí její, a již by se měla hýbati vojska, tedy přijdou synové Kahat, aby nesli; ale nedotknou se svatyně, aby nezemřeli. Ta jest práce synů Kahat při stánku úmluvy.

16 Eleazar pak, syn Arona kněze, pečovati bude o olej k svícení a kadění vonnými věcmi a obět ustavičnou i o olej pomazání, svěřený sobě maje všecken příbytek a všecky věci, kteréž v něm jsou, svatyni a nádobí její.

17 A mluvil Hospodin k Mojžíšovi a Aronovi, řka:

18 Hledtež, abyste nevyhladili pokolení čeledi Kahat z prostředku Levitů.

19 Ale toto učiníte jim, aby zachováni byli a nezemřeli, když by přistupovali k svatyni svatých: Aron a synové jeho přijdouce, zřídí je, jednoho každého ku práci a břemenu jeho.

20 A onino nepřicházejte hleděti na věci svaté, když zavinovány bývají, aby nezemřeli.

21 Mluvil opět Hospodin k Mojžíšovi, řka:

22 Sečti také syny Gersonovy po domích otců jich a po čeledech jejich.

23 Od třidcítiletých a výše až do padesátiletých sečteš je, kteříž by způsobilí jsouce k boji, mohli konati službu při stánku úmluvy.

24 Tato pak bude práce čeledí Gersonových v službě a nošení:

25 Nositi budou kortýny příbytku a stánek úmluvy s přikrytím jeho, a přikrytí z koží jezevcích, kteréž svrchu na něm jest, a zastření dveří stánku úmluvy,

26 A očkovaté koltry síně, a zastření brány síně, kteráž jest při stanu a při oltáři vůkol, a provazy její, a všecky nádoby přísluhování jejich, a čehožkoli užívají při službě své.

27 Vedlé rozkazu Aronova a synů jeho konati budou všecky služby své synové Gersonovi při všech pracech svých, a při všech službách svých, a svěříte jim k ostříhání všechna břemena jejich.

28 Ta jest práce čeledí synů Gersonových v stánku úmluvy, a Itamar, syn Arona kněze, stráž nad nimi držeti bude.

29 Syny také Merari po čeledech jejich a domích otců jejich sečteš.

30 Od třidcítiletých a výše až do padesátiletých sečteš všecky, kteříž by způsobilí jsouce k boji, mohli konati službu při stánku

úmluvy.

³¹ Tato pak bude povinnost práce jejich, nad všecku službu jejich při stánku úmluvy: Dsky příbytku a svlaky jeho, i sloupy s podstavky jeho nositi,

³² Sloupy také vůkol síně s podstavky jejich, kolíky a provazy jejich, se všechněmi potřebami, i se vším přísluhováním jejich. A ze jména vyčtete nádoby svěřené jim k ostříhání.

³³ Ta bude práce čeledí synů Merari při všech službách jejich při stánku úmluvy, pod správou Itamara, syna Arona kněze.

³⁴ I sečtl Mojžíš s Aronem a s knížaty lidu syny Kahat po čeledech jejich, a po domích otců jejich,

³⁵ Od třidcítiletých a výše až do padesátiletých, kteříž by způsobilí jsouce k boji, mohli konati službu při stánku úmluvy.

³⁶ A bylo jich sečtených po čeledech jejich dva tisíce, sedm set, padesáte.

³⁷ Ti jsou sečteni z čeledi Kahat, všickni služebníci při stánku úmluvy, kteréž sčtl Mojžíš s Aronem podlé rozkazu Hospodinova skrze Mojžíše.

³⁸ Sečtených také synů Gersonových po čeledech jejich, a po domích otců jejich,

³⁹ Od třidcítiletých a výše až do padesátiletých, kteříž by způsobilí jsouce k boji, mohli konati službu při stánku úmluvy,

⁴⁰ Sečtených jich po čeledech jejich, po domích otců jejich, dva tisíce, šest set, třidceti.

⁴¹ Ti jsou sečteni z čeledí synů Gersonových,

všickni přisluhující v stánku úmluvy, kteréž sečtli Mojžíš s Aronem k rozkazu Hospodinovu.

⁴² Sečtených pak z čeledí synů Merari po čeledech jejich, po domích otců jejich,

⁴³ Od třidcítiletých a výše až do padesátiletých, kteříž by způsobilí jsouce k boji, mohli konati službu při stánku úmluvy,

⁴⁴ Načteno jich po čeledech jejich tři tisíce a dvě stě.

⁴⁵ Ti jsou sečteni z čeledí synů Merari, kteréž sčtl Mojžíš s Aronem podle rozkazu Hospodina skrze Mojžíše.

⁴⁶ Všech sečtených, kteréž sčtl Mojžíš s Aronem a s knížaty Izraelskými z Levitů po čeledech jejich a po domích otců jejich,

⁴⁷ Od těch, kteříž byli ve třidcítiletých a výše, až do padesátiletých, kteřížkoli přináležejí k vykonávání služby přisluhování a práce břemena při stánku úmluvy,

⁴⁸ Sečtených těch bylo osm tisíců, pět set a osmdesáte.

⁴⁹ Vedlé rozkazu Hospodinova sečtl je Mojžíš, jednoho každého vedlé přisluhování jeho, a vedlé břemene jeho. Sečteni pak jsou ti, kteréž rozkázal čísti Hospodin Mojžíšovi.

5

¹ I mluvil Hospodin k Mojžíšovi, řka:

² Prikaž synům Izraelským, ať vyženou z stanů každého malomocného a každého trpícího tok semene, i každého nad mrtvým poškrvněného.

³ I muže i ženu vyženete, ven za stany vyženete je, aby nepoškrvrňovali vojska těch, mezi nimiž já přebývám.

⁴ I učinili tak synové Izraelští, a vyhnali je ven za stany. Jakož byl mluvil Hospodin k Mojžíšovi, tak učinili synové Izraelští.

⁵ Mluvil také Hospodin k Mojžíšovi, řka:

⁶ Mluv k synům Izraelským: Muž aneb žena, když učiní nějaký hřích lidský, dopouštěje se výstupku proti Hospodinu, a byla by vinna duše ta:

⁷ Tedy vyzná hřích svůj, kterýž učinil, navrátí pak to, čímž vinen byl, v cele, a pátý díl přidá nad to, a dá tomu, proti komuž zavinił.

⁸ A neměl-li by muž ten přítele, jemuž by nahradil tu škodu, pokuta dána buď Hospodinu a knězi, mimo skopce očištění, jímž očištěn býti má.

⁹ Též všeliká obět všech věcí posvěcených od synů Izraelských, kterouž přinesou knězi, jemu se dostane.

¹⁰ Tak i věci posvěcené od kohokoli jemu se dostanou; a dal-li kdo co knězi, také jeho bude.

¹¹ Mluvil ještě Hospodin k Mojžíšovi, řka:

¹² Mluv k synům Izraelským a rci jim: Kdyby od některého muže uchýlila se žena, a dopustila by se výstupku proti němu,

¹³ Tak že by obýval někdo jiný s ní, a bylo by to skryto před očima muže jejího, a tajila by se, jsuci poškrvněna, a svědka by nebylo proti ní, a ona nebyla by postižena;

¹⁴ Pohnul-li by se duch muže horlivostí velikou, tak že by horlil proti ženě své, kteráž

by poškrvněna byla; aneb pohnul-li by se duch muže velikou horlivostí, tak že by horlil proti ženě své, kteráž by poškrvněna nebyla:

¹⁵ Tedy přivede muž ženu svou k knězi, a přinese obět její při ní, desátý díl efi mouky ječné. Nenalejet na ni oleje, aniž dá na ni kadidla; nebo obět veliké horlivosti jest, obět suchá pamětná, uvozující v paměť nepravost.

¹⁶ I bude ji kněz obětovati, a postaví ji před Hospodinem.

¹⁷ A nabere vody svaté do nádoby hliněné, a vezma prachu, kterýž jest na zemi v příbytku, dá jej do té vody.

¹⁸ Potom postaví kněz ženu tu před Hospodinem, a odkryje hlavu její, a dá jí do rukou obět suchou pamětnou, kteráž jest obět veliké horlivosti; v ruce pak kněze bude voda hořká zlořečená.

¹⁹ I zaklínati bude ji kněz a řekne k ní: Jestliže neobcoval s tebou žádný, a jestliže jsi neuchýlila se k nečistotě od muže svého, budiž čistá od vody této hořké zlořečené.

²⁰ Paklis se uchýlila od muže svého a nečistá jsi, a obcoval-li někdo jiný s tebou kromě manžela tvého,

²¹ (Zaklínati pak bude kněz tu ženu, čině klatbu zlořečenství, a řekne jí:) Dejž tebe Hospodin v zlořečení a v prokletí u prostřed lidu tvého, dopustě, aby lůno tvé hnilo a břicho tvé oteklo.

²² Vejdiž voda zlořečená tato do života tvého, aby oteklo břicho tvé, a lůno tvé shnilo. I odpoví žena ta: Amen, amen.

²³ Napíše pak všecko zlořečenství toto do knihy, a smyje je tou vodou hořkou.

²⁴ I dá ženě, aby pila vodu hořkou a zlořečenou; a vejdeť do ní voda zlořečená, a obrátí se v hořkosti.

²⁵ Potom vezme kněz z ruky ženy obět veliké horlivosti, a obraceti ji bude sem i tam před Hospodinem, a bude ji obětovati na oltáři.

²⁶ A vezma plnou hrst pamětného jejíhoz oběti suché, pálení to bude na oltáři; a potom dá vypíti ženě tu vodu.

²⁷ A když jí dá píti tu vodu, stane se, jestliže nečistá byla, a dopustila se výstupku proti muži svému, že vejde do ní voda zlořečená, a obrátí se v hořkost, i odme se břicho její, a vyhnije lůno její; i bude žena ta v zlořečení u prostřed lidu svého.

²⁸ Pakli není poškrvněna žena ta, ale čistá jest, tedy bez viny bude, a roditi bude děti.

²⁹ Ten jest zákon veliké horlivosti, když by se uchýlila žena od muže svého, a byla by poškrvněna,

³⁰ Aneb když by se pohnul duch veliké horlivosti v manželu, tak že by horlil velmi proti ženě své, aby postavil ji před Hospodinem, a aby vykonal při ní kněz všecko vedlé zákona tohoto.

³¹ I bude ten muž očištěn od hříchu, žena pak ponese nepravost svou.

6

¹ I mluvil Hospodin k Mojžíšovi, řka:

² Mluv k synům Izraelským a rci jim: Muž neb žena, když se oddělí, činíce slib nazareův, aby se oddali Hospodinu,

³ Od vína i nápoje opojného zdrží se, octa vinného a octa z nápoje opojného nebude píti, ani co vytlačeného z hroznů, zelených hroznů ani suchých nebude jísti.

⁴ Po všechny dny nazarejství svého nebude jísti žádné věci pocházející z vinného kmene, od zrnka až do šupiny.

⁵ Po všechny dny slibu nazarejství svého břitva nevejde na hlavu jeho, dokavadž by se nevyplnili dnové, v nichž se oddělil Hospodinu. Svatý bude, a nechá růsti vlasů hlavy své.

⁶ Po všechny dny, v nichž se oddělí Hospodinu, k tělu mrtvému nevejde.

⁷ Nad otcem svým aneb nad matkou svou, nad bratrem svým aneb nad sestrou svou, kdyby zemřeli, nebude se poškrvrňovati; nebo posvěcení Boha jeho jest na hlavě jeho.

⁸ Po všechny dny nazarejství svého svatý bude Hospodinu.

⁹ Umřel-li by pak kdo blízko něho náhlou smrtí, a poškrvrnil-li by hlavy v nazarejství jeho, oholí hlavu svou v den očišťování svého; dne sedmého oholí ji.

¹⁰ A dne osmého přinese dvě hrdličky, aneb dvě holoubátek knězi, ke dveřím stánku úmluvy.

¹¹ I bude kněz obětovati jedno za hřích, a druhé v zápalnou obět, a očistí jej od toho, čímž zhřešil nad mrtvým, a posvětit hlavy jeho v ten den.

¹² A oddělí Hospodinu dny nazarejství svého,

a přinese beránka ročního za provinění, a dnové první přijdou v nic; nebo poškrvněno jest nazarejství jeho.

¹³ Tento pak jest zákon nazareův: V ten den, když se vyplní čas nazarejství jeho, přijde ke dveřím stánku úmluvy.

¹⁴ A bude obětovati obět svou Hospodinu, beránka ročního bez poškrvny, jednoho v obět zápalnou, a ovci jednu roční bez poškrvny v obět za hřích, a skopce jednoho bez poškrvny v obět pokojnou,

¹⁵ A koš chlebů přesných, koláče z mouky bělné olejem zadělané, a pokruty nekvašené, olejem pomazané, s oběťmi jejími suchými i mokřými.

¹⁶ Kterézto věci obětovati bude kněz před Hospodinem, a učiní obět za hřích jeho, i zápalnou obět jeho.

¹⁷ Skopce také obětovati bude v obět pokojnou Hospodinu, spolu s košem chlebů přesných; tolikéž obětovati bude kněz i obět suchou i mokrou jeho.

¹⁸ Tedy oholí nazareus u dveří stánku úmluvy hlavu nazarejství svého, a vezma vlasy z hlavy nazarejství svého, vloží je na oheň, kterýž jest pod obětí pokojnou.

¹⁹ Potom vezme kněz plece vařené z skopce toho, a jeden koláč přesný z koše, a pokrutu nekvašenou jednu, a dá v ruce nazarejského, když by oholeno bylo nazarejství jeho.

²⁰ I bude obraceti kněz ty věci sem i tam v obět obracení před Hospodinem; a ta věc svatá

přináležeti bude knězi mimo hrudí obracení, i plece pozdvižení. A již potom nazareus bude moci víno píti.

²¹ Ten jest zákon nazarea, kterýž slib učinil, a jeho obět Hospodinu za oddělení jeho, kromě toho, což by více učiniti mohl. Vedlé slibu svého, kterýž učinil, tak učiní podlé zákona oddělení svého.

²² I mluvil Hospodin k Mojžíšovi, řka:

²³ Mluv k Aronovi a synům jeho a rci: Takto budete požehnání dávati synům Izraelským, mluvíce k nim:

²⁴ Požehnejž tobě Hospodin, a ostříhejž tebe.

²⁵ Osvět Hospodin tvář svou nad tebou, a buď milostiv tobě.

²⁶ Obratiž Hospodin tvář svou k tobě, a dejž tobě pokoj.

²⁷ I budou vzývati jméno mé nad syny Izraelskými, a já jim žehnati budu.

7

¹ I stalo se toho dne, když dokonal Mojžíš a vyzdvihl příbytek, a pomazal i posvětil ho se všechněmi nádobami jeho, také oltáře a všeho nádobí jeho pomazal a posvětil,

² Že přistupující knížata Izraelská, přední v domích otců svých, (ti byli knížata pokolení, postavení nad sečtenými),

³ Obětovali dar svůj před Hospodinem, šest vozů přikrytých a dvanácte volů. Dvě knížat dalo jeden vůz, a jeden každý jednoho vola, i obětovali to před příbytkem.

⁴ I řekl Hospodin Mojžíšovi, řka:

⁵ Vezmi ty věci od nich, ať jsou ku potřebě při službě stánku úmluvy, a dej je Levítům, každé čeledi podle přísluhování jejího.

⁶ Vzav tedy Mojžíš ty vozy i voly, dal je Levítům.

⁷ Dva vozy a čtyři voly dal synům Gersonovým vedlé přísluhování jejich.

⁸ Ětyři pak vozy a osm volů dal synům Merari vedlé přísluhování jejich, kteříž byli pod správou Itamara, syna Aronova, kněze.

⁹ Synům pak Kahat nic nedal; nebo přísluhování svatyně k nim přináleželo, a na ramenou nositi měli.

¹⁰ Obětovali tedy knížata ku posvěcování oltáře v ten den, když pomazán byl; obětovali, pravím, dar svůj před oltářem.

¹¹ Řekl pak Hospodin Mojžíšovi: Jedno kníže v jeden den, druhé kníže v druhý den, pořád obětovati budou dar svůj ku posvěcení oltáře.

¹² Protož obětoval prvního dne dar svůj Názon, syn Aminadabův, z pokolení Judova.

¹³ Dar pak jeho byl misa stříbrná jedna, sto třidceti lotů ztíží; též báně jedna stříbrná, sedmdesáti lotů ztíží, jakž jest lot svatyně; obě dvě nádoby plné mouky bělné, olejem zadělané k oběti suché;

¹⁴ Kadidlnice jedna z desíti lotů zlata, plná kadidla;

¹⁵ Volek jeden mladý, skopec jeden, a beránek roční jeden k oběti zápalné;

¹⁶ Kozel jeden za hřích;

¹⁷ A k oběti pokojné volové dva, skopců pět,

kozlů pět, a beránků ročních pět. Ta byla obět Názona, syna Aminadabova.

¹⁸ Druhého dne obětoval Natanael, syn Suar, kníže z pokolení Izachar.

¹⁹ Obětoval dar svůj misu stříbrnou jednu, sto třidceti lotů ztíží; bání stříbrnou jednu, sedmdesáti lotů ztíží vedlé lotu svatyně; obě dvě nádoby plné mouky bělné, olejem zadělané k oběti suché;

²⁰ Kadidlnici jednu z desíti lotů zlata, plnou kadidla;

²¹ Volka mladého jednoho, skopce jednoho, a beránka ročního jednoho k oběti zápalné;

²² Kozla jednoho za hřích;

²³ A k oběti pokojné voly dva, skopců pět, kozlů pět, a beránků ročních pět. Ten byl dar Natanaele, syna Suar.

²⁴ Dne třetího kníže synů Zabulonových Eliab, syn Helonův.

²⁵ Dar pak jeho byl misa stříbrná jedna, kteráž sto třidceti lotů vážila; bání stříbrná jedna, sedmdesáti lotů ztíží vedlé lotu svatyně; obě dvě nádoby plné mouky bělné, olejem zadělané k oběti suché;

²⁶ Kadidlnice jedna z desíti lotů zlata, plná kadidla;

²⁷ Volek jeden mladý, skopce jeden, beránek roční jeden k oběti zápalné;

²⁸ Kozel jeden za hřích;

²⁹ A k oběti pokojné volové dva, skopců pět, kozlů pět, a beránků ročních pět. Ta byla obět Eliaba, syna Helonova.

³⁰ Ětvrtého dne kníže synů Rubenových Elisur, syn Sedeurův.

³¹ Dar jeho byl misa stříbrná jedna, kteráž sto třidceti lotů vážila; báně stříbrná jedna, sedmdesáti lotů ztíží vedlé lotu svatyně; obě dvě nádoby plné mouky bělné, olejem zadělané v obět suchou;

³² Kadidlnice jedna z desíti lotů zlata, plná kadidla;

³³ Volek jeden mladý, skopec jeden, beránek roční jeden k oběti zápalné;

³⁴ Kozel jeden za hřích;

³⁵ A k oběti pokojné volové dva, skopců pět, kozlů pět, beráneků ročních pět. Ten byl dar Elisura, syna Sedeurova.

³⁶ Dne pátého kníže synů Simeonových, Salamiel, syn Surisaddai;

³⁷ Obět jeho byla misa stříbrná jedna, kteráž sto třidceti lotů vážila; báně stříbrná jedna, sedmdesáti lotů ztíží vedlé lotu svatyně; obě dvě nádoby plné mouky bělné, olejem zadělané k oběti suché;

³⁸ Kadidlnice jedna z desíti lotů zlata, plná kadidla;

³⁹ Volek jeden mladý, skopec jeden, beránek roční jeden k oběti zápalné;

⁴⁰ Kozel jeden za hřích;

⁴¹ A na obět pokojnou volové dva, skopců pět, kozlů pět, beráneků ročních pět. Ta byla obět Salamiele, syna Surisaddai.

⁴² Dne šestého kníže synů Gád, Eliazaf, syn Duelův.

⁴³ Dar jeho byl misa stříbrná jedna, kteráž sto třidceti lotů vážila; báně stříbrná jedna, sedmdesáti lotů ztíží vedlé lotu svatyně; obě dvě nádoby plné mouky bělné, olejem zadělané k oběti suché;

⁴⁴ Kadidlnice jedna z desíti lotů zlata, plná kadidla;

⁴⁵ Volek jeden mladý, skopec jeden, beránek roční jeden k oběti zápalné;

⁴⁶ Kozel jeden za hřích;

⁴⁷ A k oběti pokojné volové dva, skopců pět, kozlů pět, a beráneků ročních pět. Ten byl dar Eliazafa, syna Duelova.

⁴⁸ Dne sedmého kníže synů Efraimových, Elisama, syn Amiudův.

⁴⁹ Dar jeho byl misa stříbrná jedna, kteráž sto třidceti lotů vážila; báně stříbrná jedna, sedmdesáti lotů ztíží vedlé lotu svatyně; obě dvě nádoby plné mouky bělné, olejem zadělané na obět suchou;

⁵⁰ Kadidlnice jedna z desíti lotů zlata, plná kadidla;

⁵¹ Volek jeden mladý, skopec jeden, beránek roční jeden k oběti zápalné;

⁵² Kozel jeden za hřích;

⁵³ A na obět pokojnou volové dva, skopců pět, kozlů pět, beráneků ročních pět. Ten byl dar Elisamův, syna Amiudova.

⁵⁴ Dne osmého kníže synů Manasse, Gamaliel, syn Fadasurův.

⁵⁵ Dar jeho byl misa stříbrná jedna, kteráž sto třidceti lotů vážila; báně stříbrná jedna,

sedmdesáti lotů ztíží vedlé lotu svatyně; obě dvě nádoby plné mouky bělné, olejem zadělané k oběti suché;

⁵⁶ Kadidlnice jedna z desíti lotů zlata, plná kadidla;

⁵⁷ Volek jeden mladý, skopec jeden, beránek roční jeden k oběti zápalné;

⁵⁸ Kozel jeden za hřích;

⁵⁹ A k oběti pokojné volové dva, skopců pět, kozlů pět, beránek ročních pět. Ta byla obět Gamaliele, syna Fadasurova.

⁶⁰ Dne devátého kníže synů Beniaminových, Abidan, syn Gedeonův.

⁶¹ Obět jeho misa stříbrná jedna, kteráž sto třidceti lotů vážila; bání stříbrná jedna, sedmdesáti lotů ztíží vedlé lotu svatyně; obě dvě nádoby plné mouky bělné, olejem zadělané k oběti suché;

⁶² Kadidlnice jedna z desíti lotů zlata, plná kadidla;

⁶³ Volek mladý jeden, skopec jeden, beránek roční jeden k oběti zápalné;

⁶⁴ Kozel jeden za hřích;

⁶⁵ A k oběti pokojné volové dva, skopců pět, kozlů pět, beránek ročních pět. Ten byl dar Abidanův, syna Gedeonova.

⁶⁶ Desátého dne kníže synů Dan, Ahiezer, syn Amisaddai.

⁶⁷ Obět jeho misa stříbrná jedna, jejížto váha byla sto třidceti lotů; bání stříbrná jedna, sedmdesáti lotů ztíží vedlé lotu svatyně; obě plné mouky bělné, olejem zadělané k oběti suché;

⁶⁸ Kadidlnice jedna z desíti lotů zlata, plná kadidla;

⁶⁹ Volek jeden mladý, skopec jeden, beránek roční jeden k oběti zápalné;

⁷⁰ Kozel jeden za hřích;

⁷¹ A k oběti pokojné volové dva, skopců pět, kozlů pět, a beráneků ročních pět. Ten byl dar Ahiezera, syna Amisaddai.

⁷² Jedenáctého dne kníže synů Asser, Fegiel, syn Ochranův.

⁷³ Obět jeho misa stříbrná jedna, jejížto váha byla sto třidceti lotů; báně stříbrná jedna, sedmdesáti lotů ztíží vedlé lotu svatyně; obě dvě nádoby plné mouky bělné, olejem zadělané k oběti suché;

⁷⁴ Kadidlnice jedna z desíti lotů zlata, plná kadidla;

⁷⁵ Volek jeden mladý, skopec jeden, beránek roční jeden k oběti zápalné;

⁷⁶ Kozel jeden za hřích;

⁷⁷ A k oběti pokojné volové dva, skopců pět, kozlů pět, beráneků ročních pět. Ten byl dar Fegiele, syna Ochranova.

⁷⁸ Dvanáctého dne kníže synů Neftalím, Ahira, syn Enanův.

⁷⁹ Obět jeho byla misa stříbrná jedna, jejížto váha byla sto třidceti lotů; báně stříbrná jedna, sedmdesáti lotů ztíží vedlé lotu svatyně; obě dvě nádoby plné mouky bělné, olejem zadělané k oběti suché;

⁸⁰ Kadidlnice jedna z desíti lotů zlata, plná kadidla;

⁸¹ Volek mladý jeden, skopec jeden, beránek roční jeden k oběti zápalné;

⁸² Kozel jeden za hřích;

⁸³ A k oběti pokojné volové dva, skopců pět, kozlů pět, beráneků ročních pět. Ta byla obět Ahiry, syna Enanova.

⁸⁴ Toť jest posvěcení oltáře (toho dne, když pomazán jest), od knížat Izraelských: Mis stříbrných dvanácte, bání stříbrných dvanácte, kadidlnic zlatých dvanácte.

⁸⁵ Sto třidceti lotů vážila jedna misa stříbrná, a sedmdesáte báně jedna; všecko nádobí stříbrné vážilo dva tisíce a čtyři sta lotů na lot svatyně.

⁸⁶ Kadidlnic zlatých dvanácte, plných kadidla; deset lotů vážila každá kadidlnice na váhu svatyně. Všecky kadidlnice zlaté sto a dvadeti lotů vážily.

⁸⁷ Všeho dobytka k oběti zápalné dvanácte volků, skopců dvanácte, beráneků ročních dvanácte s obětí jejich suchou, a kozlů dvanácte za hřích.

⁸⁸ Všeho pak dobytka k oběti pokojné čtyřmécítma volů, skopců šedesáte, kozlů šedesáte, beráneků ročních šedesáte. To bylo posvěcení oltáře, když pomazán byl.

⁸⁹ Potom když vcházel Mojžíš do stánku úmluvy, aby mluvil s Bohem, tedy slýchal hlas mluvícího k sobě z slitovnice, kteráž byla nad truhlou svědectví mezi dvěma cherubíny, a mluvíval k němu.

8

¹ I mluvil Hospodin k Mojžíšovi, řka:

² Mluv k Aronovi a rci jemu: Když rozsvěcovati budeš lampy, ven z svícnu sedm lamp svítiti má.

³ I učinil Aron tak; ven z svícnu světlo od sebe dávající rozsvítil lampy jeho, jakož přikázal Hospodin Mojžíšovi.

⁴ Bylo pak dílo svícnu takové: Z taženého zlata byl všecken, až i sloupec jeho i květové jeho z taženého zlata byli; podlé podobenství toho, kteréž ukázal Hospodin Mojžíšovi, tak udělal svícen.

⁵ Mluvil také Hospodin k Mojžíšovi, řka:

⁶ Vezmi Levíty z prostředku synů Izraelských, a očisť je.

⁷ Tímto pak způsobem očišťovati je budeš: Pokropíš jich vodou očištění; oholí všecko tělo své, a zperou roucha svá, a očištění budou.

⁸ Potom vezmou volka mladého a obět suchou z mouky bělné, olejem skropené; a druhého volka mladého vezmeš k oběti za hřích.

⁹ Tedy přistoupiti rozkážeš Levítům před stánek úmluvy, a shromáždíš všecko množství synů Izraelských.

¹⁰ Postavíš Levíty před Hospodinem, a vloží synové Izraelští ruce své na Levíty.

¹¹ A obětovati bude Aron Levíty v obět před Hospodinem od synů Izraelských, aby vykonávali službu Hospodinu.

¹² Levítové pak vloží ruce své na hlavy těch volků; a obětovati budeš jednoho za hřích, a druhého v obět zápalnou Hospodinu k očištění Levítů.

¹³ A postavíš Levíty před Aronem a před syny jeho, a obětovati je budeš v obět Hospodinu.

14 I oddělíš Levíty z prostředku synů Izraelských, aby moji byli Levítové.

15 Potom pak přijdou Levítové, aby přisluhovali při stánku úmluvy, když bys očistil je a obětoval v obět.

16 Nebo vlastně dáni jsou mi z prostředku synů Izraelských za všecky otvírající život, za prvorozené ze všech synů Izraelských vzal jsem je sobě.

17 Nebo mé jest všecko prvorozené mezi syny Izraelskými, tak z lidí jako z hověd; od toho dne, jakž jsem pobil všecko prvorozené v zemi Egyptské, posvětil jsem jich sobě.

18 Vzal jsem pak Levíty za všecky prvorozené synů Izraelských.

19 A dal jsem Levíty darem Aronovi i synům jeho z prostředku synů Izraelských, aby konali službu místo synů Izraelských při stánku úmluvy, a očišťovali od hříchů syny Izraelské; a tak nepřijde na syny Izraelské rána, kteráž by přišla, kdyby přistupovali synové Izraelští k svatyni.

20 I učinili Mojžíš a Aron i všecko množství synů Izraelských při Levítích všecko to, což přikázal Hospodin Mojžíšovi o Levítích; tak s nimi učinili synové Izraelští.

21 A očistili se Levítové a zeprali roucha svá; a obětoval je Aron v obět před Hospodinem, a očistil je Aron, aby byli čisti.

22 Potom teprv přistoupili Levítové k vykonávání služby své při stánku úmluvy, před Aronem i před syny jeho; jakž přikázal Hospodin

Mojžíšovi o Levítích, tak s nimi učinili.

²³ I mluvil opět Hospodin k Mojžíšovi, řka:

²⁴ I toto k Levítům přináleží: V pětmecítma letech zestárí a výše jeden každý z nich přistoupí, a postaví se k ochotnému práce konání v službě při stánku úmluvy.

²⁵ V padesáti pak letech přestane od práce služby té, a více přisluhovati nebude.

²⁶ Ale přisluhovati bude bratřím svým při stánku úmluvy stráž držícím, sám pak služeb konati nebude. Tak učiníš s Levíty při pracech jejich.

9

¹ Mluvil pak Hospodin k Mojžíšovi na poušti Sinai, léta druhého po vyjití z země Egyptské, měsíce prvního, řka:

² Slaviti budou synové Izraelští velikunoc v čas svůj vyměřený.

³ Ètrnáctého dne měsíce toho u večer budete ji slaviti jistým časem svým, vedlé všech ustanovení jejích, a podlé všech řádů jejích slaviti ji budete.

⁴ I mluvil Mojžíš k synům Izraelským, aby slavili Fáze.

⁵ Tedy slavili Fáze v měsíci prvním, čtrnáctého dne u večer na poušti Sinai; vedlé všeho toho, což přikázal Hospodin Mojžíšovi, tak učinili synové Izraelští.

⁶ I byli někteří muži, ješto se poškrvnili při mrtvém, kteříž nemohli slaviti Fáze toho dne. I přistoupili před Mojžíše a Arona v ten den,

⁷ A promluvili muži ti k němu: My jsme se poškrvnili nad mrtvým. Nebude-liž nám zbráněno obětovati oběti Hospodinu v jistý čas spolu s syny Izraelskými?

⁸ I řekl jim Mojžíš: Počkejte, až uslyším, co vám učiniti rozkáže Hospodin.

⁹ Mluvil pak Hospodin k Mojžíšovi, řka:

¹⁰ Mluv k synům Izraelským a rci: Kdož by koli byl poškrvněný nad mrtvým, aneb byl by na cestě daleké, buď z vás aneb z potomků vašich, budeť slaviti Fáze Hospodinu.

¹¹ Měsíce druhého, čtrnáctého dne u večer slaviti budou je, s chleby nekvašenými, a s řeřichami jísti je budou.

¹² Nezanechajít ho nic až do jitra, a kosti v něm nezlámí; vedlé všelikého ustanovení Fáze budou je slaviti.

¹³ Ale člověk ten, kterýž by byl čistý, a nebyl na cestě, a však by zanedbal slaviti Fáze, vyhlazena bude duše ta z lidu svého; nebo oběti Hospodinu neobětoval v jistý čas její; hřích svůj ponese člověk ten.

¹⁴ Jestliže by s vámi bydlil příchozí, a slavil by Fáze Hospodinu, vedlé ustanovení Fáze, a vedlé řádu jeho bude je slaviti. Ustanovení jednotejné bude vám, tak příchozímu, jako obyvatelí v zemi.

¹⁵ Toho pak dne, v kterémž vyzdvižen jest příbytek, přikryl oblak příbytek, a stál nad stánkem svědectví; u večer pak bývalo nad příbytkem na pohledění jako oheň až do jitra.

¹⁶ Tak bývalo ustavičně, oblak přikrýval jej ve dne, záře pak ohnivá v noci.

17 A když se zdvihl oblak od stánku, hned také hýbali se synové Izraelští; a na kterém místě pozůstal oblak, tu také kladli se synové Izraelští.

18 K rozkazu Hospodinovu hýbali se synové Izraelští, a k rozkazu Hospodinovu kladli se; po všechny dny, dokudž zůstával oblak nad příbytkem, i oni leželi.

19 Když pak trval oblak nad příbytkem po mnohé dny, tedy drželi synové Izraelští stráž Hospodinovu, a netáhli odtud.

20 A když oblak byl nad příbytkem po nemnohé dny, k rozkazu Hospodinovu kladli se, a k rozkazu Hospodinovu hýbali se.

21 Kdyžkoli byl oblak od večera až do jitra, a v jitře se vznesl, hned i oni šli; buď že trval přes den a noc, (jakž kdy vznášel se oblak, tak oni táhli,)

22 Buď že za dva dni, aneb za měsíc, aneb za rok prodléval oblak nad příbytkem, zůstáváje nad ním, synové Izraelští také leželi, a nehnuli se; když pak on vznášel se, též i oni táhli.

23 K rozkazu Hospodinovu kladli se, a k rozkazu Hospodinovu hýbali se, stráž Hospodinovu držíce podlé rozkazu jeho skrze Mojžíše.

10

1 I mluvil Hospodin k Mojžíšovi, řka:

2 Udělej sobě dvě trouby stříbrné. Dílem taženým uděláš je, kterýchž užívati budeš k svolání všeho množství, a když by se mělo hnouti vojsko.

³ Protož kdyžkoli zatroubí na ně, shromáždí se k tobě všechno množství ke dveřím stánku úmluvy.

⁴ Jestliže v jednu toliko zatroubí, tedy shromáždí se k tobě knížata, přední lidu Izraelského.

⁵ Pakli by s nějakým přetrubováním troubili, hnou se s místa, kteříž leželi k východní straně.

⁶ Když by pak troubili s přetrubováním po druhé, tedy hnou se ti, kteříž leželi ku poledni. S přetrubováním troubiti budou k tažení svému.

⁷ Ale když byste měli svolati všechno množství, prostě bez přetrubování troubiti budete.

⁸ Synové Aronovi kněží trubami těmi budou troubiti, a bude vám to ustanovení věčné v pronárodech vašich.

⁹ Když vyjdete na vojnu v zemi vaší proti nepříteli ssuzujícímu vás, s přetrubováním troubiti budete v trouby ty, a budete v paměti před Hospodinem Bohem svým, a zachování budete od nepřátel svých.

¹⁰ V den také veselí vašeho, a při slavnostech svých, a při začátcích měsíců vašich troubiti budete v trouby ty k obětem svým zápalným a pokojným, i budou vám na památku před Bohem vašim: Já Hospodin Bůh váš.

¹¹ I stalo se léta druhého, dvadcátý den měsíce druhého, že se vyzdvihl oblak z příbytku svědectví.

¹² I táhli synové Izraelští po svých taženích z pouště Sinai; a zastavil se oblak na poušti Fáran.

¹³ Takto nejprve brali se z rozkazu Hospodina skrze Mojžíše:

14 Šla napřed korouhev vojska synů Juda po houfích svých, a nad nimi byl Názon, syn Aminadabův.

15 Nad vojskem pak pokolení synů Izachar byl Natanael, syn Suar.

16 A nad vojskem pokolení synů Zabulon Eliab, syn Helonův.

17 Složen jest také i příbytek, a šli synové Gersonovi a synové Merari nesouce příbytek.

18 Potom šla korouhev vojska Rubenova po houfích svých, a nad nimi byl Elisur, syn Sedeurův.

19 Nad vojskem pak pokolení synů Simeon Salamiel, syn Surisaddai.

20 A nad vojskem pokolení synů Gád Eliazaf, syn Duelův.

21 Šli také i Kahatští, nesouce svatyni; onino pak vyzdvihovali příbytek, až i tito přišli.

22 Potom šla korouhev vojska synů Efraim po houfích svých, a nad nimi byl Elisama, syn Amiudův.

23 Nad vojskem pak pokolení synů Manasse Gamaliel, syn Fadasurův.

24 A nad vojskem pokolení synů Benjamin Abidan, syn Gedeonův.

25 Šla potom i korouhev vojska synů Dan, obsahující ostatek vojska po houfích svých, a nad vojskem jeho Ahiezer, syn Amisaddai.

26 Nad vojskem pak pokolení synů Asser Fegiel, syn Ochranův.

27 A nad vojskem pokolení synů Neftalím Ahira, syn Enanův.

²⁸ Ta jsou tažení synů Izraelských po houfích jejich, a tím pořádkem táhli.

²⁹ Řekl pak Mojžíš Chobabovi, synu Raguelovu Madianskému, tchánu svému: My se béřeme k místu, o kterémž řekl Hospodin: Dám je vám. Protož pod' s námi, a dobře učiníme tobě; nebo Hospodin mnoho dobrého zaslíbil Izraelovi.

³⁰ Kterýž odpověděl jemu: Nepůjdu, ale k zemi své a k příbuznosti své se navrátím.

³¹ I řekl Mojžíš: Neopouštěj medle nás; nebo ty jsi svědom na poušti, kde bychom se měli klásti, a budeš nám za vůdce.

³² Když pak půjdeš s námi, a přijde to dobré, jímž dobře učiní nám Hospodin, tedy i tobě dobře učiníme.

³³ A tak brali se od hory Hospodinovy cestou tří dnů, (a truhla smlouvy Hospodinovy předcházela je,) cestou tří dnů, pro vyhlédání sobě místa k odpočinutí.

³⁴ A oblak Hospodinův byl nad nimi ve dne, když se hýbali z ležení.

³⁵ Když pak počínali jíti s truhlou, říkával Mojžíš: Povstaniž Hospodine, a rozptýleni budete nepřátelé tvoji, a ať utíkají před tváří tvou, kteříž tě v nenávisti mají.

³⁶ Když pak stavína byla, říkával: Navratiž se, Hospodine, k desíti tisícům tisíců Izraelských.

11

¹ I stalo se, že lid ztěžoval a stýskal sobě, cožse nelíbilo Hospodinu. Protož, slyše to Hospodin,

rozhněval se náramně, a roznítil se proti nim oheň Hospodinův, a spálil zadní díl vojska.

² Tedy volal lid k Mojžíšovi. I modlil se Mojžíš Hospodinu, a uhasl oheň.

³ I nazval jméno místa toho Tabbera; nebo rozpálil se proti nim oheň Hospodinův.

⁴ Lid pak k nim přimíšený napadla žádost náramná; a obrátivše se, plakali i synové Izraelští a řekli: Kdo nám to dá, abychom se masa najedli?

⁵ Rozpomínáme se na ryby, jichž jsme dosti v Egyptě darmo jídali, na okurky a melouny, též na por, cibuli a česnek.

⁶ A nyní duše naše vyprahlá, nic jiného nemá, kromě tu mannu před očima svýma.

⁷ (Manna pak byla jako semeno koliandrové, a barva její jako barva bdelium.

⁸ I vycházival lid, a sbírali a mleli žernovy, neb tloukli v moždířích, a smažili na pánvici, aneb koláče podpopelné dělali z ní; chut pak její byla jako chut nového oleje.

⁹ Když pak sstupovala rosa na vojsko v noci, tedy sstupovala také i manna).

¹⁰ Tedy uslyšel Mojžíš, an lid pláče po čeledech svých, každý u dveří stanu svého. Pročež roznítila se prchlivost Hospodinova náramně; Mojžíšovi to také těžké bylo.

¹¹ I řekl Mojžíš Hospodinu: Proč jsi tak zle učinil služebníku svému? Proč jsem nenalezl milosti před očima tvýma, že jsi vložil břímě všeho lidu tohoto na mne?

¹² Zdaliž jsem já počal všecken lid tento? Zdali

jsem já zplodil jej, že mi díš: Nes jej na rukou svých, jako nosí chůva dětátko, do země té, kterouž jsi s přísahou zaslíbil otcům jejich?

¹³ Kde mám nabrati masa, abych dal všemu lidu tomuto? Nebo plačí na mne, řkouce: Dej nám masa, ať jíme.

¹⁴ Nemohuť já sám nésti všeho lidu tohoto, nebo jest to nad možnost mou.

¹⁵ Pakli mi tak dělati chceš, prosím, zabí mne raději, jestliže jsem našel milost před očima tvýma, abych více nehleděl na trápení své.

¹⁶ Tedy řekl Hospodin Mojžíšovi: Shromažď mi sedmdesáte mužů z starších Izraelských, kteréž znáš, že jsou starší v lidu a správcové jeho; i přivedeš je ke dveřím stánku úmluvy, a státi budou tam s tebou.

¹⁷ A já sstoupím a mluvití budu s tebou, a vezmu z ducha, kterýž jest na tobě, a dám jim. I ponesoú s tebou břímě lidu, a tak ty ho sám neponeseš.

¹⁸ Lidu pak díš: Posvěťtež se k zítřku, a budete jísti masa; nebo jste plakali v uších Hospodinových, řkouce: Kdo nám dá najísti se masa? Jistě že lépe nám bylo v Egyptě. I dá vám Hospodin masa, a budete jísti.

¹⁹ Nebudete toliko jeden den jísti, ani dva, ani pět, ani deset, ani dvadcet,

²⁰ Ale za celý měsíc, až vám chřípěmi poleze, a zoškliví se, proto že jste pohrdli Hospodinem, kterýž jest u prostřed vás, a plakali jste před ním, říkajíce: Proč jsme vyšli z Egypta?

²¹ I řekl Mojžíš: Šestkrát sto tisíců pěších jest

tohoto lidu, mezi nimiž já jsem, a ty pravíš: Dám jim masa, aby jedli za celý měsíc.

²² Zdali ovcí a volů nabije se jim, aby jim postačilo? Aneb zdali všechny ryby mořské shromáždí se jim, aby jim dosti bylo?

²³ Tedy řekl Hospodin Mojžíšovi: Zdali ruka Hospodinova ukrácena jest? Již nyní uzříš, přijde-li na to, což jsem mluvil, čili nic.

²⁴ Vyšed tedy Mojžíš, mluvil lidu slova Hospodinova, a shromáždil sedmdesáte mužů z starších lidu, postavil je vůkol stánku.

²⁵ I sstoupil Hospodin v oblaku a mluvil k němu, a vzav z ducha, kterýž byl na něm, dal sedmdesáti mužům starším. I stalo se, když odpočinul na nich ten duch, že prorokovali, ale potom nikdy více.

²⁶ Byli pak zůstali v staních dva muži, jméno jednoho Eldad, a druhého Medad, na nichž také odpočinul duch ten, nebo i oni napsani byli, ačkoli nevyšli k stánku. I ti také prorokovali v staních.

²⁷ Tedy příběh služebník, oznámil to Mojžíšovi, řka: Eldad a Medad prorokují v staních.

²⁸ Jozue pak, syn Nun, služebník Mojžíšův, jeden z mládenců jeho, dí k tomu: Pane můj, Mojžíši, zabraň jim.

²⁹ Jemuž odpověděl Mojžíš: Proč ty horlíš pro mne? Nýbrž ó kdyby všecken lid Hospodinův proroci byli, a aby dal Hospodin ducha svého na ně!

³⁰ I navrátil se Mojžíš do stanů s staršími Izraelskými.

³¹ Tedy strhl se vítr od Hospodina, a zachvátiv křepelky od moře, spustil je na stany tak široce a dlouze, co by mohl za jeden den cesty ujít všudy vůkol tábora, takměř na dva lokty zvýší nad zemí.

³² Protož vstav lid, celý ten den a celou noc, i celý druhý den shromažďovali sobě ty křepelky; a kdož nejméně nashromáždil, měl jich s deset měř. I rozvěšeli je sobě pořád okolo stanů.

³³ Ještě maso vězelo v zubích jejich, a nebylo právě sžvýkáno, když hněv Hospodinův vzbudil se na lid. I ranil Hospodin lid ranou velikou náramně.

³⁴ Protož nazváno jest jméno místa toho Kibrot Hattáve; nebo tu pochovali lid, kterýž žádal masa.

³⁵ I bral se lid z Kibrot Hattáve na poušť Hazerot, a pozůstali v Hazerot.

12

¹ A mluvila Maria i Aron proti Mojžíšovi příčinou manželky Madianky, kterouž sobě vzal; nebo byl pojal manželku Madianku.

² A řekli: Zdaliž jen toliko skrze Mojžíše mluvil Hospodin? Zdaž také nemluvil skrze nás? I slyšel to Hospodin.

³ (Byl pak Mojžíš člověk nejtišší ze všech lidí, kteříž byli na tváři země).

⁴ A ihned řekl Hospodin Mojžíšovi a Aronovi i Marii: Vyjděte vy tři k stánku úmluvy. I vyšli toliko oni tři.

⁵ Tedy sstoupil Hospodin v sloupu oblakovém, a stál u dveří stánku. I zavolal Arona a Marie, a vyšli oba dva.

⁶ Jímž řekl: Slyšte nyní slova má: Prorok když jest mezi vámi, já Hospodin u vidění ukáži se jemu, ve snách mluvití budu s ním.

⁷ Ale není takový služebník můj Mojžíš, kterýž ve všem domě mém věrný jest.

⁸ Ústy k ústům mluvím s ním, ne u vidění, ani v zavnutí, a podobnost Hospodinovu spatřuje. Pročež jste tedy neostýchali se mluvití proti služebníku mému Mojžíšovi?

⁹ I roznícena jest prchlivost Hospodinova na ně, a odšel.

¹⁰ Oblak také zdvihl se s stánku. A aj, Maria byla malomocná, bílá jako sníh. A pohleděl Aron na Marii, ana malomocná.

¹¹ Tedy řekl Aron Mojžíšovi: Poslyš mne, pane můj, prosím, nevzkládej na nás té pokuty za hřích ten, jehož jsme se bláznivě dopustili, a jímž jsme zhřešili.

¹² Prosím, ať není tato jako mrtvý plod, kterýž když vychází z života matky své, polovici těla jeho zkaženého bývá.

¹³ I volal Mojžíš k Hospodinu, řka: Ó Bože silný, prosím, uzdraviž ji.

¹⁴ Odpověděl Hospodin Mojžíšovi: Kdyby otec její plinul jí na tvář, zdaž by se nemusila styděti za sedm dní? Protož ať jest vyobcována ven z stanů za sedm dní, a potom zase uvedena bude.

¹⁵ Tedy vyloučena jest Maria ven z stanů za sedm dní; a lid nehnul se odtud, až zase uvedena

jest Maria.

13

¹ Potom pak bral se lid z Hazerot, a položil se na poušti Fáran.

² I mluvil Hospodin k Mojžíšovi, řka:

³ Pošli sobě muže, kteříž by spatřili zemi Kananejskou, kterouž já dám synům Izraelským; jednoho muže z každého pokolení otců jejich vyšlete, ty, kteříž by byli přednější mezi nimi.

⁴ Poslal je tedy Mojžíš z pouště Fáran, jakž byl rozkázal Hospodin; a všickni ti muži byli knížata mezi syny Izraelskými.

⁵ Tato jsou pak jména jejich: Z pokolení Ruben Sammua, syn Zakurův;

⁶ Z pokolení Simeon Safat, syn Huri;

⁷ Z pokolení Juda Kálef, syn Jefonův;

⁸ Z pokolení Izachar Igal, syn Jozefův;

⁹ Z pokolení Efraim Ozeáš, syn Nun;

¹⁰ Z pokolení Benjamin Falti, syn Rafův;

¹¹ Z pokolení Zabulon Gaddehel, syn Sodi;

¹² Z pokolení Jozef a z pokolení Manasses Gaddi, syn Susi;

¹³ Z pokolení Dan Amiel, syn Gemalův;

¹⁴ Z pokolení Asser Setur, syn Michaelův;

¹⁵ Z pokolení Neftalím Nahabi, syn Vafsi;

¹⁶ Z pokolení Gád Guhel, syn Máchův;

¹⁷ Ta jsou jména mužů, kteréž poslal Mojžíš, aby shlédli zemi. I přezděl Mojžíš Ozeovi, synu Nun, Jozue.

18 Tedy poslal je Mojžíš, aby prohlédli zemi Kananejskou, a řekl jim: Jděte tudyto při straně polední a vejděte na hory.

19 A shlédněte, jaká jest země ta, i lid, kterýž bydlí v ní, silný-li jest či mdlý? málo-li jich, či mnoho?

20 A jaká jest též země ta, v níž on bydlí, dobrá-li jest, či zlá? a jaká jsou města, v nichž přebývají, v staních-li, či v hrazených místech?

21 Tolikéž jaká jest země, úrodná-li, či neúrodná, jest-li na ní stromoví, či není? A buďte udatné myslí, a přineste nám z ovoce té země. A byl tehdáž čas, v němžto hroznové zaměkali.

22 Odšedše tedy, prohlédli tu zemi od pouště Tsin až do Rohob, kudy se jde do Emat.

23 I šli stranou polední, a přišli až do Hebronu, kdežto byli Achiman a Sesai a Tolmai, synové Enakovi. Hebron pak o sedm let prvé ustaveno jest, nežli Soan, město Egyptské.

24 Potom přišli až do údolí Eškol, a tu uřezali ratolest s hroznem jedním jahodek plným, a nesli jej na sochoře dva; též i jablka zrnatá i fíky té země.

25 I nazváno jest to místo Nehel Eškol, od hroznu, kterýž tu uřezali synové Izraelští.

26 Navrátili se pak zase, prošedše zemi, po čtyřidcítí dnech.

27 A jdouce, přišli k Mojžíšovi a k Aronovi i ke všemu množství synů Izraelských, na poušti Fáran v Kádes, a oznámili jim i všemu množství to, co spravili, a ukázali jim ovoce země té.

28 A vypravující jim, řekli: Přišli jsme do

země, do kteréž jsi nás poslal, kteráž v pravdě oplývá mlékem a strdí, a toto jest ovoce její.

²⁹ Než že lid jest silný, kterýž bydlí v zemi té, města také pevná jsou a veliká velmi, k tomu i syny Enakovy tam jsme viděli.

³⁰ Amalech bydlí v kraji poledním, a Hetejský, Jebuzejský a Amorejský bydlejí na horách, Kananejský pak bydlí při moři a při břehu Jordánském.

³¹ I krotil Kálef lid bouřící se proti Mojžíšovi, a mluvil: Jděme předce, a opanujme zemi, nebo zmocníme se jí.

³² Ale muži ti, kteříž chodili s ním, pravili: Nikoli nebudeme moci vstoupiti proti lidu tomu, nebo silnější jest nežli my.

³³ I zhaněli a zošklivili zemi shlédnutou synům Izraelským, mluvíce: Země, již jsme prošli a spatřili, jest země taková, ješto hubí obyvatele své; a všecken lid, kterýž jsme viděli u prostřed ní, jsou muži postavy vysoké velmi.

³⁴ Také jsme tam viděli obry, syny Enakovy, kteříž jsou větší než jiní obrové, ješto se nám zdálo, že jsme proti nim jako kobyly, a takoví jsme se i jim zdáli.

14

¹ Tehdy pozdvihše se všecko množství, křičeli, a plakal lid v tu noc.

² A reptali proti Mojžíšovi i proti Aronovi všickni synové Izraelští, a řeklo k nim všecko množství: Ó bychom byli zemřeli v zemi Egyptské, aneb na této poušti, ó bychom byli zemřeli!

³ A proč Hospodin vede nás do země té, abychom padli od meče, ženy naše i děti naše aby byly v loupež? Není-liž nám lépe navrátiti se zase do Egypta?

⁴ I řekli jeden druhému: Ustanovme sobě vůdci, a navraťme se do Egypta.

⁵ Tedy padli Mojžíš a Aron na tváři své přede vším množstvím shromáždění synů Izraelských.

⁶ Jozue pak, syn Nun, a Kálef, syn Jefonův, z těch, kteříž byli shlédli zemi, roztrhli roucha svá,

⁷ A mluvili ke všemu množství synů Izraelských, řkouce: Země, kterouž jsme prošli a vyšetřili, jest země velmi velice dobrá.

⁸ Bude-li Hospodin laskav na nás, uvedeť nás do země té, a dá ji nám, a to zemi takovou, kteráž oplývá mlékem a strdí.

⁹ Toliko nepozdvihujte se proti Hospodinu, ani se bojte lidu země té, nebo jako chléb náš jsou. Odešlatě od nich ochrana jejich, ale s námi jest Hospodin; nebojtež se jich.

¹⁰ Tedy mluvilo všecko množství, aby je kamením uházeli, ale sláva Hospodinova ukázala se nad stánkem úmluvy všechněm synům Izraelským.

¹¹ I řekl Hospodin Mojžíšovi: I dokavadž popouzeti mne bude lid ten? A dokud nebudou mi věřiti pro tak mnohá znamení, kteráž jsem činil u prostřed nich?

¹² Raním jej morem a rozženu jej, tebe pak učiním v národ veliký a silnější, nežli jest tento.

¹³ I řekl Mojžíš Hospodinu: Ale uslyšít to Egyptští, z jejichž prostředku vyvedl jsi lid tento

v síle své,

¹⁴ A řeknou s obyvateli země té: (nebo slyšeli, že jsi ty, ó Hospodine, byl u prostřed lidu tohoto, a že jsi okem v oko spatřován byl, ó Hospodine, a oblak tvůj stál nad nimi, a v sloupě oblakovém předcházel jsi je ve dne, a v sloupě ohnivém v noci),

¹⁵ Když tedy zmoříš lid ten, všechny až do jednoho, mluvíti budou národové, kteříž slyšeli pověst o tobě, říkajíce:

¹⁶ Proto že nemohl Hospodin uvéstí lidu toho do země, kterouž jim s přísahou zaslíbil, zmrdoval je na poušti.

¹⁷ Nyní tedy, prosím, nechať jest zvelebena moc Páně, jakož jsi mluvil, řka:

¹⁸ Hospodin dlouhočekající a hojný v milosrdenství, odpouštějící nepravost a přestoupení, kterýž však z vinného nečiní nevinného, ale navštěvuje nepravost otců na synech do třetího i čtvrtého pokolení.

¹⁹ Odpust', prosím, nepravost lidu tohoto podle velikého milosrdenství svého, tak jako jsi odpouštěl lidu tomuto, jakž vyšel z Egypta až dosavad.

²⁰ I řekl Hospodin: Odpustil jsem vedlé slova tvého.

²¹ A však živ jsem já, a sláva má naplňuje všecku zemi,

²² Že všickni ti, kteříž viděli slávu mou a znamení má, kteráž jsem činil v Egyptě a na poušti této, a kteříž pokoušeli mne již desetkrát, aniž uposlechli hlasu mého,

²³ Neuzří země té, kterouž jsem s přísahou

zaslíbil otcům jejich, aniž jí kdo z těch, kteříž mne popouzeli, uhlédá.

²⁴ Ale služebníka svého Kálefa, (nebo v něm byl jiný duch, a cele následoval mne), uvedu jej do země, do kteréž chodil, a símě jeho dědičně obdrží ji.

²⁵ Ale poněvadž Amalechitský a Kananejský bydlí v tom údolí, obraťte se zase zítra, a beřte se na poušť cestou k moři Rudému.

²⁶ Mluvil také Hospodin k Mojžíšovi a Aronovi, řka:

²⁷ Až dokud snášeti budu množství toto zlé, kteréž repce proti mně? Až dokud reptání synů Izraelských, kteříž repcí proti mně, slyšeti budu?

²⁸ Rci jim: Živ jsem já, praví Hospodin, žeť vám učiním tak, jakž jste mluvili v uši mé:

²⁹ Na poušti této padnou mrtvá těla vaše, a všickni, kteříž jste sečteni, podlé všeho počtu vašeho od majících let dvadcti a výše, kteříž jste reptali proti mně,

³⁰ Nevejdete, pravím, vy do země, o kteréž, zdvihna ruku svou, přísáhl jsem, že vás osadím v ní, jedině Kálef, syn Jefonův, a Jozue, syn Nun.

³¹ Ale dítky vaše malé, o nichž jste řekli, že v loupež budou, ty uvedu, aby užívali země té, kterouž jste vy pohrdli.

³² Těla pak vaše mrtvá padnou na poušti této.

³³ A synové vaši budou tuláci na poušti této čtyřidceti let, a ponosou pokutu smilství vašeho, až do konce vyhynou těla vaše na poušti.

³⁴ Podlé počtu dnů, v nichž jste procházeli zemi tu, totiž čtyřidceti dnů, jeden každý den za

rok počítaje, ponese nepravosti své čtyřidceti let, a poznáte pomstu svého odtržení se ode mne.

³⁵ Já Hospodin mluvil jsem, že to učiním všemu tomuto množství zlému, kteréž se zrotilo proti mně; na poušti této do konce zhynou, a tu zemrou.

³⁶ Muži pak ti, kteréž poslal byl Mojžíš k shlednutí země té, a kteříž, navrátivše se, uvedli v reptání proti němu všechno množství to, haněním ošklivíce zemi,

³⁷ Ti, řku, muži, kteříž haněli zemi, ranou těžkou zemřeli před Hospodinem.

³⁸ Jozue pak, syn Nun, a Kálef, syn Jefonův, živi zůstali z mužů těch, kteříž chodili k vyšetření země.

³⁹ Tedy mluvil Mojžíš slova ta ke všechněm synům Izraelským; i plakal lid velmi.

⁴⁰ A vstavše ráno, vstoupili na vrch hory, a řekli: Aj, my hotovi jsme, abychom šli k místu, o němž mluvil Hospodin; nebo jsme zhřešili.

⁴¹ Jimž řekl Mojžíš: Proč jest to, že vy přestupujete přikázání Hospodinovo? ješto vám to na dobré nevyjde.

⁴² Nevstupujte, nebo Hospodin není u prostřed vás, abyste nebyli poraženi od nepřátel vašich.

⁴³ Amalechitský zajisté a Kananejský jest tu před vámi, a padnete od meče, proto že jste se odvrátili od následování Hospodina, aniž také Hospodin bude s vámi.

⁴⁴ Oni pak předce usilovali vstoupiti na vrch hory, ale truhla smlouvy Hospodinovy a Mojžíš nevycházel z stanů.

⁴⁵ Tedy sstoupili Amalechitský a Kananejský,

kteříž bydlili na těch horách, a porazili je, a potírali je až do Horma.

15

¹ Mluvil opět Hospodin k Mojžíšovi, řka:

² Mluv k synům Izraelským a rci jim: Když vejdete do země přebývání vašich, kterouž já dám vám,

³ A budete chtít obětovati obět ohnivou Hospodinu v zápal, aneb obět buď slíbenou, buď dobrovolnou, aneb při slavnostech vašich, abyste učinili vůni spokojující Hospodina, buďto z skotů, aneb z drobného dobytku:

⁴ Tedy kdož by koli obětoval dar svůj Hospodinu, obětuj obět suchou, desátý díl efi mouky bělné, zadělané olejem, jehož bude čtvrtý díl míry hin.

⁵ A vína v obět mokrou čtvrtinku hin obětovati budeš při zápalu, aneb při oběti vítězné k jednomu každému beránku.

⁶ Při beranu pak obětovati budeš obět suchou, mouky bělné dvě desetiny, zadělané olejem, třetinkou míry hin.

⁷ Vína také k oběti mokré třetí díl míry hin obětovati budeš u vůni spokojující Hospodina.

⁸ Jestliže pak obětovati budeš volka v obět zápalnou, aneb v obět k splnění slibu, aneb v obět pokojnou Hospodinu:

⁹ Tedy budeš obětovati spolu s volkem obět suchou, tři desetiny mouky bělné, zadělané olejem, jehož by byla půlka hin.

10 A vína k oběti mokré obětovati budeš půlku hin. Ta jest obět ohnivá vůně spokojující Hospodina.

11 Tak uděláte s každým volem i s každým skopcem, i s dobytčetem buď ono z ovec neb z koz.

12 Podlé toho, jakž mnoho jich obětovati budete, tak se zachováte při jednom každém z nich.

13 Všeliký obyvatel tak bude to vykonávati, aby obětoval obět ohnivou vůně spokojující Hospodina.

14 Takž bude-li u vás i příchozí, aneb kdokoli mezi vámi v pronárodch vašich, a bude obětovati obět ohnivou vůně spokojující Hospodina, jakž vy se při tom chováte, tak i on chovati se bude.

15 V shromáždění tomto ustanovení jednostejné buď vám i příchozímu, kterýž by u vás byl, ustanovení věčné v pronárodch vašich; jakož vy, tak příchozí bude před Hospodinem.

16 Zákon jednostejný a pořádek jednostejný bude vám i příchozímu kterýž by u vás byl.

17 Mluvil také Hospodin k Mojžíšovi, řka:

18 Mluv k synům Izraelským a rci jim: Když přijdete do země, do kteréž já uvedu vás,

19 Tedy, když počnete jísti chléb země, obětovati budete obět vzhůru pozdvižení Hospodinu.

20 Z prvotin těsta vašeho koláč obětovati budete v obět vzhůru pozdvižení; tak jako obět z humna, obětovati budete ji.

21 Z prvotin těsta vašeho dávati budete

Hospodinu obět vzhůru pozdvižení, vy i potomci vaši.

²² A když byste pozbloudili, a neučinili všech přikázání těch, kteráž mluvil Hospodin k Mojžíšovi,

²³ Totiž všech věcí, kteréž přikázal Hospodin vám skrze Mojžíše, od toho dne, v kterémž přikázání vydal Hospodin, i potom v pronárodech vašich:

²⁴ Tedy jestliže z nedopatření všeho shromáždění to stalo se, obětovati bude všechno množství volka mladého jednoho v obět zápalnou, k vůni spokojující Hospodina, též obět suchou, a obět mokrou při něm podle pořádku, a kozla jednoho v obět za hřích.

²⁵ I očistí kněz všechno množství synů Izraelských, a odpuštěno jim bude; nebo poblouzení jest. A oni také obětovati budou obět svou, obět ohnivou Hospodinu, a obět za hřích svůj před Hospodinem za poblouzení své.

²⁶ I bude odpuštěno všemu shromáždění synů Izraelských i příchozímu, kterýž jest pohostinu u prostřed nich; nebo všeho lidu poblouzení jest.

²⁷ Jestliže by pak člověk jeden zhřešil z poblouzení, bude obětovati kozu roční v obět za hřích.

²⁸ I očistí kněz duši pobloudilou, kteráž zhřešila poblouzením před Hospodinem; očistí ji, a bude jí odpuštěno.

²⁹ Domácímu mezi syny Izraelskými i příchozímu, kterýž pohostinu mezi nimi jest, zákon tento jedinstejný bude vám, když by kdo

zhřešil z poblouzení.

³⁰ Ělověk pak, kterýž by z pychu svévolně zhřešil, tak doma zrozený jako příchozí, takový potupil velice Hospodina; protož vyhlazen bude z prostředku lidu svého.

³¹ Nebo slovem Hospodinovým pohrdl, a příkázání jeho za nic sobě položil; protož konečně vyhlazen bude člověk ten, a nepravost jeho zůstane na něm.

³² Stalo se pak, když synové Izraelští byli na poušti, že našli jednoho, an sbírá dříví v den sobotní.

³³ A ti, kteříž ho našli sbírajícího dříví, přivedli jej k Mojžíšovi a k Aronovi i ke všemu množství.

³⁴ I dali jej do vězení; nebo ještě nebylo jim oznámeno, co by s ním mělo činěno býti.

³⁵ I řekl Hospodin Mojžíšovi: Smrtí ať umře člověk ten; nechať ho bez milosti ukamenuje všecko množství vně za stany.

³⁶ A protož vyvedli jej všecko množství ven za stany, a uházeli ho kamením, až umřel, jakož rozkázal Hospodin.

³⁷ I mluvil Hospodin k Mojžíšovi, řka:

³⁸ Mluv k synům Izraelským a rci jim, ať sobě dělají třepení široké na podolcích oděvů svých všickni rodové jejich, a ať dávají nad třepením šňůrku modrou.

³⁹ A to budete míti za přemování, na něžto hledíce, rozpomínati se budete na všechna příkázání Hospodinova, abyste je činili, a nepustíte se po žádosti srdce svého, a po očích svých, jichžto následujete, smilnili byste,

40 Ale abyste pamatovali a činili všechna přikázání má, a byli svatí Bohu svému.

41 Já jsem Hospodin Bůh váš, kterýž jsem vyvedl vás z země Egyptské, abych vám byl za Boha: Já Hospodin Bůh váš.

16

1 Chóre pak syn Izarův, syna Kahat z pokolení Léví, vytrhl se z jiných, tolikéž Dátan a Abiron, synové Eliabovi, také Hon, syn Feletův, z synů Rubenových,

2 A povstali proti Mojžíšovi, i jiných mužů z synů Izraelských dvě stě a padesáte, knížata shromáždění, kteříž svolávání byli do rady, muži slovoutní.

3 A sebravše se proti Mojžíšovi a proti Aronovi, řekli jim: Přílišť to již na vás; všechno za jisté množství toto, všickni tito svatí jsou, a u prostřed nich jest Hospodin. Pročež se tedy vyzdvihujete nad shromážděním Hospodinovým?

4 To když uslyšel Mojžíš, padl na tvář svou,

5 A mluvil k Chóre a ke vši rotě jeho, řka: Ráno ukáže Hospodin, kdo jsou jeho, a kdo jest svatý, i kdo před něj předstupovati má; nebo kohožkoli vyvolil, tomu rozkáže přistoupiti k sobě.

6 Toto učiňte: Vezměte sobě kadidlnice, ty Chóre i všechno shromáždění tvé,

7 A nakładte do nich uhlí, a vložte na ně kadidla před Hospodinem zítra; i stane se, že kohožkoli vyvolí Hospodin, ten bude svatý. Přílišť to již na vás, synové Léví.

⁸ I řekl Mojžíš k Chóre: Slyšte, prosím, synové Léví.

⁹ Zdaliž málo vám to jest, že vás oddělil Bůh Izraelský ode všeho množství Izraelského, a rozkázal vám přistupovati k sobě, abyste vykonávali službu příbytku Hospodinova, a abyste stáli před shromážděním, a sloužili jim,

¹⁰ A vzal tě sobě, a všechny bratří tvé syny Léví s tebou, a že ještě přes to i kněžství hledáte?

¹¹ Protož věz, že ty a všickni tvoji jste ti, kteříž se rotíte proti Hospodinu; nebo Aron co jest, že jste reptali proti němu?

¹² Tedy poslal Mojžíš, aby zavolali Dátana a Abirona, synů Eliabových. Kteříž odpověděli: Nepůjdem.

¹³ Cožť se ještě málo zdá, že jsi vyvedl nás z země oplývající mlékem a strdí, abys nás zmořil na poušti, že také chceš i panovati nad námi, a rozkazovati nám?

¹⁴ A ještě jsi nás nevedl do země oplývající mlékem a strdí, aniž jsi nám dal v dědictví rolí a vinic. Zdali oči mužům těmto vyloupiti chceš? Nepůjdeme.

¹⁵ I rozhněval se Mojžíš velmi, a řekl k Hospodinu: Nepatříž na oběti jejich. Ani jednoho osla od nich jsem nevzal, aniž jsem komu z nich co zlého učinil.

¹⁶ Potom řekl Mojžíš k Chóre: Ty a všickni tvoji, postavte se zítra před Hospodinem, ty i oni, též i Aron.

¹⁷ A vezmouce jeden každý kadidlnici svou, dáte do nich kadidla, a postavíte se před Hospodinem, jeden každý s kadidlnicí svou; dvě

stě a padesáte kadidlnic bude, ty také i Aron, každý s kadidlnicí svou.

¹⁸ Tedy vzal jeden každý kadidlnici svou, a nabravše do nich uhlí, vložili na ně i kadidla, a stáli u dveří stánku úmluvy, i Mojžíši Aron.

¹⁹ Chóre pak již byl sebral proti nim všecko množství ke dveřím stánku úmluvy; i ukázala se sláva Hospodinova všemu množství.

²⁰ I mluvil Hospodin k Mojžíšovi a k Aronovi, řka:

²¹ Oddělte se z prostředku množství tohoto, ať je v okamžení zahladím.

²² Kteřížto padše na tváři své, řekli: Bože silný, Bože duchů i všelikého těla, jediný tento člověk zhřešil, a což na všecko shromáždění hněvati se budeš?

²³ Tedy mluvil Hospodin k Mojžíšovi, řka:

²⁴ Mluv k množství a rci: Odstupte od příbytku Chóre, Dátana a Abirona.

²⁵ A vstav Mojžíš, šel k Dátanovi a Abironovi; i šli za ním starší Izraelští.

²⁶ A mluvil k množství, řka: Odstupte, prosím, od stanů bezbožných mužů těchto, aniž se čeho dotýkejte, což jejich jest, abyste nebyli zachvácení ve všech hříších jejich.

²⁷ I odstoupili se všech stran od příbytku Chóre, Dátana a Abirona; ale Dátan a Abiron vyšedše, stáli u dveří stanů svých, i ženy jejich a synové jejich, i maličcí jejich.

²⁸ Tedy řekl Mojžíš: Po tomto poznáte, že Hospodin poslal mne, abych činil všecky skutky tyto, a že nic o své ujmě nečiním:

²⁹ Jestliže tak jako jiní lidé mrou, zemrou i tito,

a navštívením obecným všechněm lidem jestliže navštíveni budou, neposlal mne Hospodin.

³⁰ Pakliť něco nového učiní Hospodin, a země, otevra ústa svá, požře je se vším, což mají, a sstoupí-li za živa do pekla, tedy poznáte, že jsou popouzeli muži ti Hospodina.

³¹ I stalo se, když přestal mluvit slov těch, že rozstoupila se země pod nimi.

³² A otevřevši země ústa svá, požrela je i domy jejich i všecky lidi, kteříž byli s Chóre, i všecken statek jejich.

³³ A tak sstoupili oni se vším, což měli, za živa do pekla, a přikryla je země; i zahynuli z prostředku shromáždění.

³⁴ Všickni pak Izraelští, kteříž byli vůkol nich, utíkali, slyšíce křik jejich; nebo řekli: Utecme, aby i nás nesehltla země.

³⁵ Vyšel také oheň od Hospodina, a spálil těch dvě stě a padesáte mužů, kteříž kadili.

³⁶ Tedy mluvil Hospodin k Mojžíšovi, řka:

³⁷ Rci Eleazarovi, synu Arona kněze, ať sběře kadidlnice z toho spáleniště, a uhlí z nich pryč rozmece, nebo posvěceny jsou,

³⁸ Kadidlnice totiž těch, kteříž proti svým dušem hřešili, a ať je rozkuje na plechy k obložení oltáře; nebo kadili jimi před Hospodinem, protož posvěceny jsou, a budou na znamení synům Izraelským.

³⁹ I sebral Eleazar kněz kadidlnice měděné, jimiž kadili ti, kteříž spáleni jsou, a rozkovali je k obložení oltáře,

⁴⁰ Pro budoucí pamět synům Izraelským, aby

nepřístupoval žádný jiný, kdož by nebyl z rodu Aronova, k kadění před Hospodinem, aby se mu nestalo jako Chóre a jako rotě jeho, jakož byl mluvil jemu Hospodin skrze Mojžíše.

41 Nazejtří pak reptalo všecko množství synů Izraelských na Mojžíše a na Arona, řkouce: Vy jste příčinou smrti lidu Hospodinova.

42 I stalo se, když se opět sbíral lid proti Mojžíšovi a proti Aronovi, že se ohlédli k stánku úmluvy, a aj, přikryl jej oblak, a ukázala se sláva Hospodinova.

43 Přišel také Mojžíš s Aronem před stánek úmluvy.

44 I mluvil Hospodin k Mojžíšovi, řka:

45 Vyjděte z prostředku množství tohoto, a zahladím je v okamžení. I padli na tváři své.

46 Tedy řekl Mojžíš Aronovi: Vezma kadidlnici, dej do ní uhlí z oltáře, a vlož kadidla, a běž rychle k množství a očisť je; nebo vyšla prchlivost od tváři Hospodinovy, a již rána se začala.

47 I vzav Aron kadidlnici, jakž rozkázal Mojžíš, běžel do prostřed shromáždění, (a aj, rána již se byla začala v lidu,) a zakadiv, očistil lid.

48 A stál mezi mrtvými a živými; i zastavena jest rána.

49 Bylo pak těch, kteříž od té rány zemřeli, čtrnácte tisíců a sedm set, kromě těch, jenž zemřeli příčinou Chóre.

50 I navrátil se Aron k Mojžíšovi, ke dveřím stánku úmluvy, když ta rána přetržena byla.

17

¹ Tedy mluvil Hospodin k Mojžíšovi, řka:

² Mluv k synům Izraelským, a vezmi od nich po jednom prutu z každého domu otců, totiž ode všech knížat jejich, vedlé domů otců jich dvanácte prutů, a jednoho každého jméno napíšeš na prutu jeho.

³ Jméno pak Aronovo napíšeš na prutu Léví; nebo jeden každý prut bude místo jednoho předního z domu otců jejich.

⁴ I necháš jich v stánku úmluvy před svědectvím, kdež přicházím k vám.

⁵ I stane se, že kohož vyvolím, toho prut zkvetne; a tak spokojím a svedu s sebe reptání synů Izraelských, kterýmž repcí na vás.

⁶ Ty věci když mluvil Mojžíš k synům Izraelským, dali jemu všechna jejich knížata pruty své, jedno každé kníže prut z domu otce svého, totiž prutů dvanácte, prut pak Aronův byl též mezi pruty jejich.

⁷ I zanechal Mojžíš prutů před Hospodinem v stánku svědectví.

⁸ Nazejtří pak přišel Mojžíš do stánku svědectví, a aj, vyrostl prut Aronův z domu Léví, a vypustiv z sebe pupence, zkvetl a vydal mandly zralé.

⁹ I vynesl Mojžíš všechny ty pruty od tváři Hospodinovy ke všechněm synům Izraelským; a uzřevše je, vzali jeden každý prut svůj.

¹⁰ Řekl pak Hospodin Mojžíšovi: Dones zase prut Aronův před svědectví, aby chován byl na

znamení proti buřičům zpuřným, a tak přítrž učiníš reptání jejich na mne, aby nezemřeli.

¹¹ I učinil tak Mojžíš; jakž byl přikázal jemu Hospodin, tak učinil.

¹² Tedy mluvili synové Izraelští k Mojžíšovi, řkouce: Hle, již mřeme, mizíme a všickni my hyneme.

¹³ Kdožkoli blízko přistoupá k příbytku Hospodinovu, umírá. Všickni-liž smrti zhyneme?

18

¹ A protož řekl Hospodin Aronovi: Ty a synové tvoji i dům otce tvého s tebou poneseš nepravost svatyně; ty také i synové tvoji s tebou poneseš nepravost kněžství svého.

² Bratří také své, pokolení Léví, čeled otce svého připoj k sobě, ať jsou při tobě a posluhují tobě; ty pak a synové tvoji s tebou před stánkem svědectví sloužiti budete.

³ A pilně ostríhati budou rozkázání tvého, bedliví jsouce při všem stánku; a však ať k nádobám svatyně a k oltáři nepřistupují, aby nezemřeli i oni i vy.

⁴ A přídržeti se budou tebe, pilně ostríhajíce stánku úmluvy při všech službách jeho; a cizí žádný nepřistupuj k vám.

⁵ Protož pilně ostríhejte svatyně i služby oltáře, ať nepřichází více zůřivá prchlivost na syny Izraelské,

⁶ Poněvadž jsem já vybral bratří vaše Levíty z synů Izraelských vám, za dar dané Hospodinu, aby konali službu při stánku úmluvy.

⁷ Ty pak a synové tvoji s tebou ostříhati budete kněžství svého při všech věcech přináležejících k oltáři, a kteréž jsou za oponou, a sloužiti budete. Úřad kněžství vašeho darem jsem vám dal, protože, přistoupil-li by kdo cizí, umře.

⁸ Mluvil také Hospodin k Aronovi: Aj, já dal jsem tobě k ostříhání oběti své, kteréž se vzhůru pozdvihují; všecko také, což se posvěcuje od synů Izraelských, tobě jsem dal pro pomazání i synům tvým ustanovením věčným.

⁹ Toto bude tvé z věcí posvěcených, kteréž nepřicházejí na oheň: Všelická oběť jejich, buď suchá oběť jejich, neb oběť za hřích jejich, aneb oběť za provinění jejich, kteréž mi dávati budou, svatosvaté tobě bude to i synům tvým.

¹⁰ V svatyni budeš je jísti, každý pohlaví mužského bude je jísti; svaté bude tobě.

¹¹ Tvá tedy bude oběť darů jejich, kteráž vzhůru pozdvižena bývá; každou také oběť synů Izraelských, kteráž sem i tam obracína bývá, tobě jsem dal a synům tvým, i dcerám tvým s tebou ustanovením věčným. Každý, kdož jest čistý v domě tvém, bude je jísti.

¹² Všecko, což předního jest z oleje, a což nejlepšího jest vína a obilé, prvotiny těch věcí, kteréž dají Hospodinu, dal jsem tobě.

¹³ Prvotiny všech věcí, kteréž rostly v zemi jejich, ty přinesou Hospodinu, a tvé budou. Každý, kdož jest čistý v domě tvém, jísti je bude.

¹⁴ Všecko oddané Bohu v Izraeli tvé bude.

¹⁵ Cožkoli otvírá život všelikého těla, kteréž obětováno bývá Hospodinu, tak z lidí jako z

hovad, tvé bude; prvorozené však z lidí, vyplaceno bude, prvorozené také z nečistých hovad vyplatiti kážeš.

¹⁶ Výplata pak jeho, když mu již jeden měsíc bude, vedlé ceny tvé bude pěti loty stříbra podle lotu svatyně; dvadceť peněz váží lot.

¹⁷ Ale prvorozeného z volů, neb z ovcí, neb z koz, nedáš vyplatiti; nebo posvěceny jsou. Krev jejich vykropíš na oltář, a tuk jejich zapálíš, aby byl obětí ohnivou vůně spokojující Hospodina.

¹⁸ Maso pak jejich tvé bude; jako hrudí z oběti sem i tam obracení, a jako plece pravé tvé bude.

¹⁹ Každou obět vzhůru pozdvižení z věcí posvěcených, kteréž přinášejí synové Izraelští Hospodinu, dal jsem tobě, a synům tvým, i dcerám tvým s tebou ustanovením věčným, smelou trvánlivou a věčnou před Hospodinem, tobě i semeni tvému s tebou.

²⁰ Mluvil také Hospodin k Aronovi: V zemi jejich, dědictví ani dílu svého mezi nimi nebudeš míti; já jsem díl tvůj, a dědictví tvé u prostřed synů Izraelských.

²¹ Synům pak Léví, aj, dal jsem všecky desátky v Izraeli za dědictví, za službu jejich, kterouž vykonávají, sloužíce při stánku úmluvy.

²² A synové Izraelští nechať nepřistupují k stánku úmluvy, aby nenesli hříchu a nezemřeli.

²³ Ale sami Levítové konati budou službu při stánku úmluvy, a sami ponosou nepravost svou. Ustanovení věčné v pronárodech vašich to bude, aby dědictví nemívali mezi syny Izraelskými.

²⁴ Nebo desátky synů Izraelských, kteréž

přinášeti budou Hospodinu v obět vzhůru pozdvižení, dal jsem Levítům za dědictví; protože jsem o nich řekl: U prostřed synů Izraelských nebudou míti dědictví.

²⁵ I mluvil Hospodin k Mojžíšovi, řka:

²⁶ Mluv k Levítům a rci jim: Když vezmete desátky od synů Izraelských, kteréž jsem vám dal od nich za dědictví vaše, tedy přinesete z nich obět vzhůru pozdvižení Hospodinu, desátky z desátků.

²⁷ A počtena vám bude ta obět vaše jako obilí z humna, a jako víno od presu.

²⁸ Tak vy také přinesete obět vzhůru pozdvižení Hospodinu ze všech desátků svých, kteréž vezmete od synů Izraelských, a dáte z nich obět Hospodinovu Aronovi knězi.

²⁹ Ze všech darů svých přinesete každou obět vzhůru pozdvižení Hospodinu, díl posvěcený všeho, což nejlepšího jest.

³⁰ Díš jim také: Když obětovati budete z toho, což nejlepšího jest, počteno bude Levítům jako úrody z humna, a jako úrody od presu.

³¹ Jísti pak budete ty desátky na všelikém místě vy i čeled vaše; nebo mzda vaše jest za službu vaši při stánku úmluvy.

³² A neponesete pro to hříchu, když obětovati budete to, což nejlepšího jest; a tak nepoškrvníte věcí posvěcených od synů Izraelských, a nezemřete.

19

¹ I mluvil Hospodin k Mojžíšovi a k Aronovi,

řka:

² Toto jest ustanovení zákona, kteréž přikázal Hospodin, řka: Mluv k synům Izraelským, ať vezmouce, přivedou k tobě jalovici červenou bez vady, na níž by nebylo poškrvny, a na kterouž by ještě jho nebylo kladeno.

³ A dáte ji Eleazarovi knězi, kterýž vyvede ji ven z stanů, a rozkáže ji zabiti před sebou.

⁴ A vezma Eleazar kněz krve její na prst svůj, kropiti bude jí naproti stánku úmluvy sedmkrát.

⁵ Potom káže tu jalovici spáliti před očima svýma; kůži její, i maso její, i krev její s lejny jejími dá spáliti.

⁶ A vezma kněz dřeva cedrového, yzopu a červce dvakrát barveného, uvrže to vše do ohně, v kterémž ta jalovice hoří.

⁷ I zpěře kněz roucha svá, a tělo své umyje vodou; potom vejde do stanů, a bude nečistý až do večera.

⁸ Takž také i ten, kterýž ji páčil, zpěře roucha svá u vodě, a tělo své obmyje vodou, a nečistý bude až do večera.

⁹ Popel pak té jalovice spálené smete muž čistý, a vysype jej vně za stany na místě čistém, aby byl všechněm synům Izraelským chován k vodě očištění, kteráž bude k očištění za hřích.

¹⁰ A ten, kdož by smetl popel té jalovice, zpěře roucha svá a nečistý bude až do večera. A budou to míti synové Izraelští i příchozí, kterýž jest pohostinu u prostřed nich, za ustanovení věčné.

¹¹ Kdo by se dotkl těla kteréhokoli mrtvého člověka, nečistý bude za sedm dní.

¹² Takový očišťovati se bude tou vodou dne

třetího a dne sedmého, i bude čistý; neočistili se pak dne třetího a dne sedmého, nebudet čistý.

¹³ Kdo by koli, dotkna se těla mrtvého člověka, kterýž umřel, neočistil se, příbytku Hospodina poškrnil. Protož vyhlazena bude duše ta z Izraele, nebo vodou očišťování není pokropen; nečistýť bude, a nečistota jeho zůstává na něm.

¹⁴ Tento jest také zákon, kdyby člověk umřel v stanu: Kdo by koli všel do toho stanu, a kdo by koli byl v stanu, nečistý bude za sedm dní.

¹⁵ Tolikéž všeliká nádoba odkrytá, kteráž by neměla svrchu přikryvadla na sobě, nečistá bude.

¹⁶ Tak kdož by se koli dotkl na poli buď mečem zabitého, aneb mrtvého, budťo kosti člověka, aneb hrobu, nečistý bude za sedm dní.

¹⁷ A vezmou pro nečistého popela z spálené za hřích, a nalejí na něj vody živé do nádoby.

¹⁸ Potom vezme člověk čistý yzopu, a omočí jej v té vodě, a pokropí stanu, i všeho nádobí i lidí, kteříž by tu byli, tolikéž toho, kterýž dotkl se kosti, aneb zabitého, aneb mrtvého, aneb hrobu.

¹⁹ Pokropí tedy čistý nečistého v den třetí a v den sedmý; a když jej očistí dne sedmého, zpěře šaty své, a umyje se vodou, a čistý bude u večer.

²⁰ Jestliže by pak kdo nečistý jsa, neočistil se, vyhlazena bude duše ta z prostředku shromáždění; nebo svatyně Hospodinovy poškrnil, vodou očišťování nejsa pokropen; nečistý jest.

²¹ I bude jim to za ustanovení věčné. Kdož by pak tou vodou očišťování kropil, zpěře roucha

svá, a kdož by se dotkl vody očišťování, nečistý bude až do večera.

²² Ěehokoli dotkl by se nečistý, nečisté bude; člověk také, kterýž by se dotkl toho, nečistý bude až do večera.

20

¹ I přitáhlo všechno množství synů Izraelských na poušť Tsin, měsíce prvního; i pozůstal lid v Kádes, kdež umřela Maria, a tu jest pochována.

² A když množství to nemělo vody, sešli se proti Mojžíšovi, a proti Aronovi.

³ I domlouval se lid na Mojžíše, a mluvili, řkouce: Ó kdybychom i my byli zemřeli, když zemřeli bratří naši před Hospodinem!

⁴ Proč jste jen uvedli shromáždění Hospodinovo na poušť tuto, abychom zde pomřeli i my i dobytek náš?

⁵ A proč jste nás vyvedli z Egypta, abyste uvedli nás na toto zlé místo, na němž se nerodí ani obilí, ani fíků, ani hroznů, ani jablek zrnatých, na kterémž ani vody ku pití není?

⁶ Tedy odšel Mojžíš s Aronem od tváři shromáždění ke dveřím stánku úmluvy, a padli na tváři své; i ukázala se sláva Hospodinova nad nimi.

⁷ A mluvil Hospodin k Mojžíšovi, řka:

⁸ Vezmi hůl, a shromáždíce všechno množství, ty i Aron bratr tvůj, mluvte k skále této před očima jejich, a vydá vodu svou. I vyvedeš jim vodu z skály, a dáš nápoj všemu množství i dobytku jejich.

⁹ Tedy vzal Mojžíš hůl před tváří Hospodinou, jakž rozkázal jemu.

¹⁰ I svolali Mojžíš s Aronem všecko množství před skálu, a řekl jim: Slyštež nyní, ó reptáci: Zдали z skály této vyvedeme vám vodu?

¹¹ I pozdvihl Mojžíš ruky své, a udeřil v skálu holí svou po dvakrát; i vyšly vody hojné, a pilo všecko množství i dobytek jejich.

¹² Potom řekl Hospodin Mojžíšovi a Aronovi: Že jste mi nevěřili, abyste posvětili mne před očima synů Izraelských, proto neuvedete shromáždění tohoto do země, kterouž jsem jim dal.

¹³ Toť jsou ty vody sváru, o kteréž svařili se synové Izraelští s Hospodinem, a posvěcen jest v nich.

¹⁴ I poslal Mojžíš posly z Kádes k králi Edom, aby řekli: Totoť vzkazuje bratr tvůj Izrael: Ty víš o všech těžkostech, kteréž přišly na nás,

¹⁵ Že sstoupili otcové naši do Egypta, a bydlili jsme tam za mnoho let. Egyptští pak ssužovali nás i otce naše.

¹⁶ A volali jsme k Hospodinu, kterýž uslyšel hlas náš, a poslav anděla, vyvedl nás z Egypta, a aj, již jsme v Kádes městě, při pomezí tvém.

¹⁷ Necht', prosím, projdeme skrze zemi tvou. Nepůjdeme přes rolí, ani přes vinice, aniž píti budeme vody z čí studnice; cestou královskou půjdeme a neuchýlíme se na pravo ani na levo, dokavadž nepřejdeme mezi tvých.

¹⁸ Jemužto odpověděl Edom: Nechoď skrze mou zemi, abych s mečem nevyšel v cestu tobě.

19 I řekli mu synové Izraelští: Obecnou silnicí půjdeme, a jestliže vody tvé napili bychom se, buď my neb dobytek náš, zaplatíme ji; nic jiného nežádáme, toliko pěší abychom prošli.

20 Odpověděl: Neprojdeš. A vytáhl proti nim Edom s množstvím lidu a s silou velikou.

21 Když tedy nedopustil Edom Izraelovi, aby přešel meze jeho, uchýlil se Izrael od něho.

22 A hnuvše se synové Izraelští i všecko množství jejich z Kádes, přišli na horu řečenou Hor.

23 I mluvil Hospodin k Mojžíšovi a Aronovi na hoře Hor, při pomezí země Edom, řka:

24 Připojen bude Aron k lidu svému; nebo nevejde do země, kterouž jsem dal synům Izraelským, proto že jste odporni byli řeči mé při vodách sváru.

25 Pojmi Arona a Eleazara syna jeho, a uveď je na horu Hor.

26 A svlečeš Arona z roucha jeho, a oblečeš v ně Eleazara syna jeho; nebo Aron připojen bude k lidu svému, a tam umře.

27 I učinil Mojžíš, jakž rozkázal Hospodin, a vstoupili na horu Hor před očima všeho množství.

28 A svlékl Mojžíš Arona z roucha jeho, a oblékl v ně Eleazara syna jeho. I umřel tam Aron na pahrbku hory, Mojžíš pak a Eleazar sstoupili s hory.

29 Vidouce pak všecko množství, že umřel Aron, plakali ho za třidceti dní všecken dům Izraelský.

21

¹ To když uslyšel Kananejský král v Arad, kterýž bydlil na poledne, že by táhl Izrael tou cestou, kterouž byli špehéri šli, bojoval s ním, a zajal jich množství.

² Tedy Izrael učinil slib Hospodinu, řka: Jestliže dáš lid tento v ruce mé, do gruntu zkazím města jejich.

³ I uslyšel Hospodin hlas Izraele a dal mu Kananejské, kterýžto do gruntu zkazil je i města jejich, a nazval jméno toho místa Horma.

⁴ Potom hnuli se s hory Hor cestou k moři Rudému, aby obešli zemi Idumejskou; i ustával lid velice na cestě.

⁵ A mluvil lid proti Bohu a proti Mojžíšovi: Proč jste vyvedli nás z Egypta, abychom zemřeli na poušti? Nebo ani chleba ani vody není, a duše naše chléb tento ničemný sobě již zošklivila.

⁶ Protož dopustil Hospodin na lid hady ohnivé, kteříž jej štípali, tak že množství lidu zemřelo z Izraele.

⁷ Tedy přišel lid k Mojžíšovi a řekli: Zhřešili jsme nebo jsme mluvili proti Hospodinu a proti tobě; modl se Hospodinu, ať odejme od nás ty hady. I modlil se Mojžíš za lid.

⁸ I řekl Hospodin Mojžíšovi: Udělej sobě hada podobného těm ohnivým, a vyzdvihni jej na sochu; a každý uštknutý, když pohledí na něj, živ bude.

⁹ I udělal Mojžíš hada měděného, a vyzdvihl jej na sochu; a stalo se, když uštkl had někoho, a on vzhlédl na hada měděného, že zůstal živ.

10 Tedy hnuli se odtud synové Izraelští, a položili se v Obot.

11 Potom pak hnuvše se z Obot, položili se při pahrbcích hor Abarim na poušti, kteráž jest naproti zemi Moábské k východu slunce.

12 Odtud brali se, a položili se v údolí Záred.

13 Opět hnuvše se odtud, položili se u brodu potoka Arnon, kterýž jest na poušti, a vychází z končin Amorejských. Nebo Arnon jest pomezí Moábské mezi Moábskými a Amorejskými.

14 Protož praví se v knize bojů Hospodinových, že proti Vahebovi u vichřici bojoval, a proti potokům Arnon.

15 Nebo tok těch potoků, kterýž se nachyluje ku položení Ar, ten jde vedlé pomezí Moábského.

16 A odtud táhli do Beer; a to jest to Beer, o němž byl řekl Hospodin k Mojžíšovi: Shromažď lid, a dám jim vodu.

17 Tedy zpíval lid Izraelský písničku tuto: Vystupiš studnice, prozpěvujte o ní;

18 Studnice, kterouž kopala knížata, kterouž vykopali přední z lidu s vydavatelem zákona holemi svými. Z pouště pak brali se do Matana,

19 A z Matana do Nahaliel, z Nahaliel do Bamot,

20 A z Bamot do údolí, kteréž jest na poli Moábském, až k vrchu hory, kteráž leží na proti poušti.

21 Tedy poslal lid Izraelský posly k Seonovi králi Amorejskému, řka:

22 Necht' jdeme skrze zemi tvou. Neuchýlíme se ani do pole, ani do vinic, ani z studnic vody píti nebudeme, ale cestou královskou půjdeme,

dokavadž nepřejdeme pomezí tvého.

²³ I nedopustil Seon jíti lidu Izraelskému skrze krajinu svou, nýbrž sebrav Seon všecken lid svůj, vytáhl proti lidu Izraelskému na poušť, a přitáh do Jasa, bojoval proti Izraelovi.

²⁴ I porazil jej lid Izraelský mečem, a vzal v dědictví zemi jeho, od Arnon až do Jabok, a až do země synů Ammon; nebo pevné bylo pomezí Ammonitských.

²⁵ Tedy vzal Izrael všechna ta města, a přebýval ve všech městech Amorejských, v Ezebon a ve všech městečkách jeho.

²⁶ Nebo Ezebon bylo město Seona krále Amorejského, kterýž když bojoval proti králi Moábskému prvnímu, vzal mu všechnu zemi jeho z rukou jeho až do Arnon.

²⁷ Protož říkávali v přísloví: Podte do Ezebon, aby vystaveno bylo a vzděláno město Seonovo.

²⁸ Nebo oheň vyšel z Ezebon, a plamen z města Seon, i spálil Ar Moábských a obyvatele výsosti Arnon.

²⁹ Běda tobě Moáb, zahynuls lide Chámos; dal syny své v utíkání, a dcery své v zajetí králi Amorejskému Seonovi.

³⁰ A království jejich zahynulo od Ezebon až do Dibon, a vyhladili jsme je až do Nofe, kteréž jest až k Medaba.

³¹ A tak bydlil Izrael v zemi Amorejské.

³² Potom poslal Mojžíš, aby shlédli Jazer, kteréž vzali i s městečky jeho; a tak vyhnal Amorejské, kteříž tam bydlili.

³³ Obrátivše se pak, táhli cestou k Bázan. I vytáhl Og, král Bázan, proti nim, on i všecken

lid jeho, aby bojoval v Edrei.

³⁴ Tedy řekl Hospodin Mojžíšovi: Neboj se ho; nebo v ruce tvé dal jsem jej, i všecken lid jeho, i zemi jeho, a učiníš jemu tak, jakož jsi učinil Seonovi, králi Amorejskému, kterýž bydlil v Ezebon.

³⁵ I porazili jej i syny jeho, i všecken lid jeho, tak že žádný živý po něm nezůstal, a uvázali se dědičně v zemi jeho.

22

¹ I táhli synové Izraelští a položili se na polích Moábských, nedocházejí k Jordánu, naproti Jerichu.

² A viděl Balák, syn Seforův, všechno, co učinil Izrael Amorejskému.

³ I bál se Moáb toho lidu velmi, proto že ho bylo mnoho, a svíral se pro přítomnost synů Izraelských.

⁴ Protož řekl Moáb k starším Madianským: Tudíž toto množství požere všechno, což jest vůkol nás, jako šířá vůl travu polní. Byl pak Balák, syn Seforův, toho času králem Moábským.

⁵ I poslal posly k Balámovi, synu Beorovu, do města Petor, kteréž jest při řece v zemi vlasti jeho, aby povolal ho, řka: Aj, lid vyšel z Egypta, aj, přikryl svrček země, a usazuje se proti mně.

⁶ Protož nyní pod medle, zlořeč mně k vůli lidu tomuto, nebo silnější mne jest; snad svítězím nad ním, a porazím jej, aneb vyženu z země této.

Vím zajisté, že komuž ty žehnáš, požehnaný bude, a komuž ty zlořečíš, bude zlořečený.

⁷ Tedy šli starší Moábští a starší Madianští, nesouce v rukou svých peníze za zlořečení; i přišli k Balámovi, a vypravovali mu slova Balákova.

⁸ On pak řekl jim: Pobudte zde přes tuto noc, a dám vám odpověď, jakž mi mluvití bude Hospodin. I zůstala knížata Moábská s Balámem.

⁹ Přišel pak Bůh k Balámovi a řekl: Kdo jsou ti muži u tebe?

¹⁰ Odpověděl Balám Bohu: Balák, syn Seforův, král Moábský, poslal ke mně, řka:

¹¹ Aj, lid ten, kterýž vyšel z Egypta, přikryl svrček země; protože nyní pod, proklň mi jej, snad svítězím, bojuje s ním, a vyženu jej.

¹² I řekl Bůh k Balámovi: Nechoď s nimi, aniž zlořeč lidu tomu, nebo požehnaný jest.

¹³ Tedy Balám vstav ráno, řekl knížatům Balákovým: Navraťte se do země své, nebo nechce mi dopustiti Hospodin, abych šel s vámi.

¹⁴ A vstavše knížata Moábská, přišli k Balákovi a řekli: Nechtěl Balám jíti s námi.

¹⁵ Tedy opět poslal Balák více knížat a znamenitějších, nežli první.

¹⁶ Kteríž přišedše k Balámovi, řekli jemu: Toto praví Balák, syn Seforův: Nezpěčuj se, prosím, přijít ke mně.

¹⁷ Nebo velikou ctí tě ctíti chci, a což mi koli rozkážeš, učiním; protože přid, prosím, proklň mi lid tento.

¹⁸ Odpovídaje pak Balám, řekl služebníkům

Balákovým: Byť mi pak dal Balák plný dům svůj stříbra a zlata, nemohl bych přestoupiti slova Hospodina Boha svého, a učiniti proti němu malé neb veliké věci.

¹⁹ Nyní však zůstaňte, prosím, zde i vy také této noci, abych zvěděl, co dále mluvíti bude Hospodin se mnou.

²⁰ Přišed pak Bůh k Balámovi v noci, řekl jemu: Poněvadž proto, aby povolali tě, přišli muži tito, vstana, jdi s nimi, a však což přikáží tobě, to číň.

²¹ Tedy Balám vstav ráno, osedlal oslici svou, a bral se s knížaty Moábskými.

²² Ale rozpálil se hněv Boží, proto že jel s nimi, a postavil se anděl Hospodinův na cestě, aby mu překazil; on pak seděl na oslici své, maje s sebou dva služebníky své.

²³ A když uzřela oslice anděla Hospodinova, an stojí na cestě, a meč jeho vytržený v ruce jeho, uhnula se s cesty, a šla polem. I bil ji Balám, aby ji navedl zase na cestu.

²⁴ A anděl Hospodinův stál na stezce u vinice mezi dvěma zídkami.

²⁵ Viduci pak oslice anděla Hospodinova, přitiskla se ke zdi, přitřela také nohu Balámovi ke zdi; pročez opět bil ji.

²⁶ Potom anděl Hospodinův šel dále, a stál v úzkém místě, kdež nebylo žádné cesty k uchýlení se na pravo neb na levo.

²⁷ A viduci oslice anděla Hospodinova, padla pod Balámem; pročez rozhněval se velmi Balám, a bil oslici kyjem.

²⁸ I otevřel Hospodin ústa oslice, a řekla Balámovi: Cožť jsem učinila, že již po třetí mne

biješ?

²⁹ Řekl Balám k oslici: To, že jsi mne v posměch uvedla. Ó bych měl meč v ruce, jistě bych tě již zabil.

³⁰ Odpověděla oslice Balámovi: Zdaliž nejsem oslice tvá? Jezdíval jsi na mně, jak jsi mne dostal, až do dnes; zdaliž jsem kdy obyčej měla tak činiti tobě? Kterýž odpověděl: Nikdy.

³¹ V tom otevřel Hospodin oči Balámovy, i uzřel anděla Hospodinova, an stojí na cestě, maje meč dobytý v ruce své; a nakloniv hlavy, poklonu učinil na tvář svou.

³² I mluvil k němu anděl Hospodinův: Proč jsi bil oslici svou po třikrát? Aj, já vyšel jsem, abych se protivil tobě; nebo uchýlil jsi se s cesty přede mnou.

³³ Když viděla mne oslice, vyhnula mi již po třikrát; a byt' mi se byla nevyhnula, již bych byl také tebe zabil, a jí živé nechal.

³⁴ Odpověděl Balám andělu Hospodinovu: Zhřešilt' jsem, nebo jsem nevěděl, že ty stojíš proti mně na cestě; protož nyní, jestliže se nelíbí tobě, raději navrátím se domů.

³⁵ Řekl anděl Hospodinův k Balámovi: Jdi s muži těmi, avšak slovo, kteréž mluviti budu tobě, to mluviti budeš. Tedy šel Balám s knížaty Balákovými.

³⁶ Uslyšev pak Balák o příchodu Balámovu, vyšel proti němu do města Moábského, kteréž bylo při řece Arnon, jenž jest při konci pomezí.

³⁷ I řekl Balák Balámovi: Zdaliž jsem víc než jednou neposílal pro tě? Pročež jsi tedy nepřišel

ke mně? Proto-li, že bych tě náležitě uctiti nemohl?

³⁸ Odpověděl Balám Balákovi: Aj, již jsem přišel k tobě; nyní pak zdaliž všelijak budu co moci mluvíti? Slovo, kteréž vložil Bůh v ústa má, to mluvíti budu.

³⁹ I bral se Balám s Balákem, a přijeli do města Husot.

⁴⁰ Kdežto nabiv Balák volů a ovec, poslal k Balámovi a k knížatům, kteříž s ním byli.

⁴¹ Nazejtří pak ráno, pojav Balák Baláma, uvedl ho na výsosti modly Bál, odkudž shlédli i nejdalší díl lidu Izraelského.

23

¹ A řekl Balám Balákovi: Udělej mi tuto sedm oltářů, a připrav mi také sedm volků a sedm skopců.

² I udělal Balák, jakž mluvil Balám. Tedy obětoval Balák a Balám volka a na každém oltáři.

³ Řekl pak Balám Balákovi: Postůj při oběti své zápalné, a půjdu, zdali by se potkal se mnou Hospodin, a což by koli mně ukázal, povím tobě. I odšel sám.

⁴ I potkal se Bůh s Balámem, a řekl jemu Balám: Sedm oltářů zpořádal jsem, a obětoval jsem volka a skopce na každém oltáři.

⁵ Vložil pak Hospodin slovo v ústa Balámova a řekl: Navrať se k Balákovi a tak mluv.

⁶ I navrátil se k němu, a našel jej, an stojí při oběti své zápalné, i všechna knížata Moábská.

⁷ Tedy vzav před sebe přísloví své, řekl: Z Aram přivedl mne Balák král Moábský, z hor východních, řka: Pod', zlořeč mi k vůli Jákoba, a pod', vydej klatbu na Izraele.

⁸ Proč bych zlořečil, komuž Bůh silný nezlořečí? A proč bych klel, kohož Hospodin neproklíná?

⁹ Když s vrchu skal hledím na něj, a s pahrbků spatřuji jej, aj, lid ten sám bydlí, a k jiným národům se nepřiměšuje.

¹⁰ Kdo sečte prach Jákobův? a kdo počet? Kdo sečte čtvrtý díl Izraelského lidu? Ó bych já umřel smrtí spravedlivých, a dokonání mé ó by bylo jako i jeho!

¹¹ I řekl Balák Balámovi: Což mi to děláš? Abys zlořečil nepřátelům mým, povolal jsem tě, a ty pak ustavičně dobrořečíš jim.

¹² Kterýž odpovídaje, řekl: Zdali toho, což Hospodin vložil v ústa má, nemám šetřiti, abych tak mluvil?

¹³ I řekl jemu Balák: Pod', prosím, se mnou na jiné místo, odkudž bys viděl jej, (toliko zadní díl jeho viděti budeš, a všeho nebudeš viděti), a proklň mi jej odtud.

¹⁴ I pojav jej, vyvedl ho na rovinu Zofim, na vrch jednoho pahrbku, a udělav sedm oltářů, obětoval volka a skopce na každém oltáři.

¹⁵ Řekl pak Balákovi: Postůj tuto při zápalné oběti své, a já půjdu tamto vstříc Hospodinu.

¹⁶ I potkal se Hospodin s Balámem, a vloživ slovo v ústa jeho, řekl: Navrať se k Balákovi a mluv tak.

17 Přišel tedy k němu, a hle, on stál při zápalné oběti své, a knížata Moábská s ním. Jemužto řekl Balák: Co mluvil Hospodin?

18 A on vzav přísloví své, řekl: Povstaň Baláku a slyš, pozoruj mne, synu Seforův.

19 Bůh silný není jako člověk, aby klamal, a jako syn člověka, aby se měnil. Což by řekl, zdaliž neučiní? Což by promluvil, zdali neutvrdí toho?

20 Hle, abych dobrořečil, přijal jsem to na sebe; nebo dobrořečilt jest, a já toho neodvolám.

21 Nepatříť na nepravosti v Jákobovi, aniž hledí na přestoupení v Izraeli; Hospodin Bůh jeho jestiť s ním, a zvuk krále vítězícího v něm.

22 Bůh silný vyvedl je z Egypta, jako silou jednorožcovou byv jim.

23 Nebo není kouzlů proti Jákobovi, ani zaklínání proti Izraelovi; již od toho času vypravováno bude o Jákobovi a Izraelovi, co učinil s ním Bůh silný.

24 Aj, lid jakožto silný lev povstane, a jakožto lvíče vzchopí se; nepoloží se, dokudž by nejedl loupeže, a dokudž by nevypil krve zbitých.

25 I řekl Balák Balámovi: Aniž mu již zlořeč více, ani dobrořeč.

26 Jemuž odpověděl Balám, řka: Zdaližt jsem nepravil, že, což by mi koli mluvil Hospodin, to učiním?

27 I řekl Balák Balámovi: Poď, prosím, povedu tě na jiné místo, odkudž snad líbiti se bude Bohu, abys mi je proklel.

28 A pojav Balák Baláma, uvedl jej na vrch hory Fegor, kteráž leží naproti poušti.

²⁹ Tedy řekl Balám Balákovi: Udělej mi tuto sedm oltářů, a připrav mi také sedm volků a sedm skopců.

³⁰ I učinil Balák, jakž řekl Balám, a obětoval volka a skopce na každém oltáři.

24

¹ Vida pak Balám, že by se líbilo Hospodinu, aby dobrořečil Izraelovi, již více nešel jako prvé, jednou i po druhé, k čárům svým, ale obrátil tvář svou proti poušti.

² A pozdvih očí svých, viděl Izraele bydlícího v staních po svých pokoleních, a byl nad ním duch Boží.

³ I vzav podobenství své, dí: Řekl Balám, syn Beorův, řekl muž mající otevřené oči,

⁴ Řekl slyšící výmluvnosti Boha silného, kterýž vidění všemohoucího vidí, kterýž když padne, otevřené má oči:

⁵ Jak velmi krásní jsou stánkové tvoji, Jákobe, příbytkové tvoji, Izraeli!

⁶ Tak jako se potokové rozšiřují, jako zahrady vedlé řeky, jako stromoví aloes, kteréž štípil Hospodin, jako cedrové podlé vod.

⁷ Poteče voda z okovu jeho, a sítě jeho u vodách mnohých. A král jeho vyvýšen bude více než Agag, a vyzdvihne se království jeho.

⁸ Bůh silný vyvedl jej z Egypta, jako udatnost jednorožcova jest jemu; šzeret národy protivné sobě, a kosti jich potře a střelami svými prostřelí.

⁹ Složil se a ležel jako lvíče, a jako lev zuřivý; kdo jej zбудí? Kdo by požehnání dával tobě,

požehnaný bude, a kdožt' by zlořečil, bude zlořečený.

¹⁰ Tedy zapáliv se hněvem Balák proti Balámovi, tleskl rukama svýma a řekl Balámovi: Abys zlořečil nepřátelům mým, povolal jsem tebe, a aj, ustavičně dobrořečil jsi jim již po třikrát.

¹¹ Protož nyní navrať se raději k místu svému. Bylt' jsem řekl: Velikou ctí tě ctíti chci, a hle, Hospodin zbavil tě cti.

¹² Jemuž odpověděl Balám: Však hned poslům tvým, kteréž jsi poslal ke mně, mluvil jsem, řka:

¹³ Byt' mi dal Balák plný dům svůj stříbra a zlata, nebudu moci přestoupiti řeči Hospodiny, abych činil dobré neb zlé sám od sebe; což mi Hospodin oznámí, to mluvití budu,

¹⁴ (Ale však ještě já, již odcházeje k lidu svému, počkej, poradím tobě,) co učiní lid ten lidu tvému v posledních dnech.

¹⁵ Tedy vzav podobenství své, dí: Řekl Balám, syn Beorův, řekl muž mající oči otevřené,

¹⁶ Řekl slyšící výmluvnosti Boha silného, kterýž zná naučení nejvyššího, a vidění všemohoucího vidí, kterýž když padne, otevřené má oči:

¹⁷ Uzřímt' jej, ale ne nyní, pohledím na něj, ale ne z blízka. Vyjdeť hvězda z Jáкова, a povstane berla z Izraele, kteráž poláme knížata Moábská, a zkaží všechny syny Set.

¹⁸ I bude Edom podmaněn, a Seir v vladařství přijde nepřátelům svým; nebo Izrael zmužile sobě počínati bude.

19 Panovati bude pošlý z Jákoba, a zahladí ostatky z každého města.

20 A když uzřel Amalecha, vzav podobenství své, řekl: Jakož počátek národů Amalech, tak konec jeho do gruntu zahyne.

21 Uzřev pak Cinea, vzav podobenství své, řekl: Pevný jest příbytek tvůj, a na skále založils hnízdo své;

22 Ale však vyhnán bude Cineus, Assur zajatého jej povede.

23 Opět vzav podobenství své, řekl: Ach, kdo bude živ, když toto učiní Bůh silný?

24 A bárky z země Citim připlynou a ssouží Assyrské, ssouží také Židy, ale i ten lid do konce zahyne.

25 Potom vstav Balám, odšel a navrátil se na místo své; Balák také odšel cestou svou.

25

1 V tom, když pobyl Izrael v Setim, počal lid smilniti s dcerami Moábskými.

2 Kteréž pozvaly lidu k obětem bohů svých; i jedl lid, a klaněli se bohům jejich.

3 I připojil se lid Izraelský k modle Belfegor, a popudila se prchlivost Hospodinova proti Izraelovi.

4 I řekl Hospodin Mojžíšovi: Vezmi všecka knížata lidu, a zvěšej ty nešlechetníky Hospodinu před sluncem, aby se odvrátila prchlivost Hospodinova od Izraele.

5 I řekl Mojžíš soudcům Izraelským: Zabí jeden každý z svých všelikého, kterýž se připojil k modle Belfegor.

⁶ A aj, jeden z synů Izraelských přišel, a přivedl k bratřím svým ženu Madianku, na odivu Mojžíšovi i všemu množství synů Izraelských; oni pak plakali u dveří stánku úmluvy.

⁷ To když uzřel Fínes, syn Eleazara, syna Aronova, kněze, vyvstal z prostředku množství toho, a vzal kopí do ruky své.

⁸ A všed za mužem Izraelským do stanu, probodl je oba dva, muže Izraelského, i ženu tu skrze břicho její; i odvrácena jest rána od synů Izraelských.

⁹ Zhynulo jich pak od té rány dvadceť čtyři tisíce.

¹⁰ Tedy mluvil Hospodin k Mojžíšovi, řka:

¹¹ Fínes, syn Eleazara kněze, syna Aronova, odvrátil prchlivost mou od synů Izraelských, kdyžto horlil horlivostí mou u prostřed nich, tak abych neshladil synů Izraelských v horlivosti své.

¹² Protož díš: Aj, já dám jemu smlouvu svou pokoje.

¹³ I bude míti on i símě jeho po něm smlouvu kněžství věčného, proto že horlil pro Boha svého, a očistil syny Izraelské.

¹⁴ A bylo jméno muže Izraelského zabitého, kterýž byl zabit s Madiankou, Zamri, syn Sálův, kníže domu otce svého z pokolení Simeonova.

¹⁵ Jméno pak ženy Madianky zabité, Kozbi, dcera Sur, kterýž byl přední v národu mém, v domě otce svého mezi Madianskými.

¹⁶ I mluvil Hospodin k Mojžíšovi, řka:

¹⁷ Nepřátelsky zacházejte s těmi Madian-

skými, a zbíte je.

¹⁸ Nebo i oni nepřátelsky a lstivě chovali se k vám, a oklamali vás skrze modlu Fegor, a skrze Kozbu, dceru knížete Madianského, sestru svou, kteráž zabita jest v den pomsty příšlé z příčiny Fegor.

26

¹ I stalo se po té ráně, že mluvil Hospodin k Mojžíšovi a Eleazarovi, synu Arona kněze, řka:

² Sečtete všecko množství synů Izraelských, od dvadctiletých a výše po domích otců jejich, všecy, kteříž by mohli jíti k boji v Izraeli.

³ Tedy mluvil Mojžíš a Eleazar kněz k nim na polích Moábských, při Jordánu proti Jerichu, řka:

⁴ Sečtete lid od dvadcti let majících a výše, jakž rozkázal Hospodin Mojžíšovi a synům Izraelským, kteříž byli vyšli z země Egyptské.

⁵ Ruben prvorozený byl Izraelův. Synové Rubenovi: Enoch, z něhož pošla čeled Enochitská; Fallu, z něhož čeled Fallutská;

⁶ Ezron, z něhož čeled Ezronitská; Charmi, z něhož čeled Charmitská.

⁷ Ty jsou čeledi Rubenovy. A bylo jich sečených čtyřidceti tři tisíce, sedm set a třidceti.

⁸ A syn Fallův Eliab.

⁹ Synové pak Eliabovi: Nemuel, a Dátan, a Abiron. To jsou ti, Dátan a Abiron, přední z shromáždění, kteříž se vadili s Mojžíšem a s Aronem v spiknutí Chóre, když odporni byli Hospodinu.

¹⁰ Pročež otevřela země ústa svá, a požřela je i Chóre, tehdáž když zemřela ta rota, a oheň spálil těch dvě stě a padesáte mužů, kteříž byli za příklad jiným.

¹¹ Synové pak Chóre nezemřeli.

¹² Synové Simeonovi po čeledech svých: Namuel, z něhož čeled Namuelitská; Jamin, z něhož čeled Jaminská; Jachin, z něhož čeled Jachinská;

¹³ Sohar, z něhož čeled Soharská; Saul, z něhož čeled Saulitská.

¹⁴ Ty jsou čeledi Simeonovy, jichž bylo dvamecítma tisíců a dvě stě.

¹⁵ Synové Gád po čeledech svých: Sefon, z něhož čeled Sefonitská; Aggi, z něhož čeled Aggitská; Suni, z něhož čeled Sunitská;

¹⁶ Ozni, z něhož čeled Oznitská; Heri, z něhož čeled Heritská;

¹⁷ Arodi, z něhož čeled Aroditská; Areli, z něhož čeled Arelitská.

¹⁸ Ty jsou čeledi synů Gád, podlé toho, jakž sečteni jsou, čtyřidceti tisíců a pět set.

¹⁹ Synové Judovi: Her a Onan; ale zemřeli Her i Onan v zemi Kanánské.

²⁰ Byli pak synové Judovi po čeledech svých: Séla, z něhož čeled Sélanitská; Fáres, z něhož čeled Fáresská; Zára, z něhož čeled Zářetská.

²¹ Byli pak synové Fáresovi: Ezron, z něhož čeled Ezronitská; Hamul, z něhož čeled Hamulská.

²² Ty jsou čeledi Judovy, podlé toho, jakž sečteni jsou, sedmdesáte šest tisíců a pět set.

²³ Synové Izacharovi po čeledech svých: Tola, z něhož čeled Tolatská; Fua, z něhož čeled Fuatská;

²⁴ Jasub, z něhož čeled Jasubská; Simron, z něhož čeled Simronská.

²⁵ Ty jsou čeledi Izacharovy, podlé toho, jakž sečtení jsou, šedesáte čtyři tisíce a tři sta.

²⁶ Synové Zabulonovi po čeledech svých: Sared, z něhož čeled Saredská; Elon, z něhož čeled Elonská; Jahel, z něhož čeled Jajelelská.

²⁷ Ty jsou čeledi Zabulonovy, podlé toho jakž sečtení jsou, šedesáte tisíc a pět set.

²⁸ Synové Jozefovi po čeledech svých: Manasses a Efraim.

²⁹ Synové Manassesovi: Machir, z něhož čeled Machirská. A Machir zplodil Galáda, z něhož čeled Galádská.

³⁰ Ti jsou synové Galád: Jezer, z něhož čeled Jezerská; Helek, z něhož čeled Helekitská;

³¹ Asriel, z něhož čeled Asrielská; Sechem, z něhož čeled Sechemská;

³² Semida, z něhož čeled Semidatská; Hefer, z něhož čeled Heferská.

³³ A Salfad, syn Heferův, neměl synů, než toliko dcery, jichž jsou tato jména: Mahla, Noa, Hegla, Melcha a Tersa.

³⁴ Ty jsou čeledi Manassesovy, a načteno jich padesáte dva tisíce a sedm set.

³⁵ Ale synové Efraimovi po čeledech svých: Sutala, z něhož čeled Sotalitská; Becher, z něhož čeled Becherská; Tehen, z něhož čeled Tehenská.

³⁶ A ti jsou synové Sotalovi: Heran, z něhož čeled Heranská.

³⁷ Ty jsou čeledi synů Efraimových, podlé toho, jakž sečtení jsou, třidceti dva tisíce a pět set. Ti jsou synové Jozefovi po čeledech svých.

³⁸ Synové pak Beniaminovi po čeledech svých: Béla, z něhož čeled Bělitská; Asbel, z něhož čeled Asbelská; Ahiram, z něhož čeled Ahiramská;

³⁹ Sufam, z něhož čeled Sufamská; Hufam, z něhož čeled Hufamská.

⁴⁰ Byli pak synové Béla: Ared a Námán; z Ared čeled Aredská, z Námán čeled Námanská.

⁴¹ Ti jsou synové Beniaminovi po čeledech svých, podlé toho, jakž sečteni jsou, čtyřiceti pět tisíců a šest set.

⁴² Tito pak synové Danovi po čeledech svých: Suham, z něhož čeled Suhamská. Ta jest rodina Danova po čeledech svých.

⁴³ Všech čeledí Suhamských, jakž sečteni jsou, šedesáte čtyři tisíce a čtyři sta.

⁴⁴ Synové Asser po čeledech svých: Jemna, z něhož čeled Jemnítská; Jesui, z něhož čeled Jesuitská;

⁴⁵ Beria, z něhož čeled Berietská. Synové Beriovi: Heber, z něhož čeled Heberská; Melchiel, z něhož čeled Melchielská.

⁴⁶ Jméno pak dcery Asser bylo Serach.

⁴⁷ Ty jsou čeledi synů Asser, tak jakž sečteni jsou, padesáte tři tisíce a čtyři sta.

⁴⁸ Synové Neftalímovi po čeledech svých: Jasiel, z něhož čeled Jasielská; Guni, z něhož čeled Gunitská;

⁴⁹ Jezer, z něhož čeled Jezerská; Sallem, z něhož čeled Sallemská.

⁵⁰ Ta jest rodina Neftalímova po čeledech svých, tak jakž sečteni jsou, čtyřiceti pět tisíců a čtyři sta.

⁵¹ Ten jest počet synů Izraelských, šestkrát sto tisíců a jeden tisíc, sedm set a třidceti.

⁵² Mluvil pak Hospodin k Mojžíšovi, řka:

⁵³ Těmto rozdělena bude země k dědictví podle počtu jmen.

⁵⁴ Většímu počtu větší dědictví dáš, a menšímu menší; jednomu každému vedlé počtu sečtených jeho dáno bude dědictví jeho.

⁵⁵ A však losem ať jest rozdělena země; vedlé jmen pokolení otců svých dědictví vezmou.

⁵⁶ Losem děleno bude dědictví její, buď jich mnoho neb málo.

⁵⁷ Tito pak jsou sečteni z Levitů po čeledech svých: Gerson, z něhož čeled Gersonitská; Kahat, z něhož čeled Kahatská; Merari, z něhož čeled Meraritská.

⁵⁸ Ty jsou čeledi Léví: Ěeled Lebnitská, čeled Hebronitská, čeled Moholitská, čeled Musitská, čeled Choritská. Kahat pak zplodil Amrama.

⁵⁹ A jméno manželky Amramovy Jochebed, dcera Léví, kteráž se mu narodila v Egyptě; ona pak porodila Amramovi Arona a Mojžíše, a Marii sestru jejich.

⁶⁰ Aronovi pak zrozeni jsou: Nádab a Abiu, Eleazar a Itamar.

⁶¹ Ale Nádab a Abiu zemřeli, když obětovali oheň cizí před Hospodinem.

⁶² I bylo jich načteno třimecítma tisíců, všech pohlaví mužského zstáří měsíce jednoho a výše; nebo nebyli počteni mezi syny Izraelskými, proto že jim nebylo dáno dědictví mezi syny Izraelskými.

⁶³ Tito sečteni jsou od Mojžíše a Eleazara

kněze; oni sečtli syny Izraelské na polích Moábských při Jordánu, naproti Jerichu.

⁶⁴ Mezi těmito pak nebyl žádný z oněch sečtených od Mojžíše a Arona kněze, když počítali syny Izraelské na poušti Sinai;

⁶⁵ (Nebo řekl byl Hospodin o nich: Smrtí zemrou na poušti;) a žádný z nich nepozůstal, jedině Kálef, syn Jefonův, a Jozue, syn Nun.

27

¹ Tehdy přistoupily dcery Salfada, syna Heferova, syna Galád, syna Machir, syna Manasse, z pokolení Manasse, syna Jozefova. Tato pak jsou jména dcer jeho: Mahla, Noa, Hegla, Melcha a Tersa.

² A postavily se před Mojžíšem a před Eleazarem knězem, i před knížaty a vším množstvím, u dveří stánku úmluvy, a řekly:

³ Otec náš umřel na poušti, kterýž však nebyl z spolku těch, kteříž se zrotili proti Hospodinu v rotě Chóre; nebo pro hřích svůj umřel, synů žádných nemaje.

⁴ Což vyhlazeno býti má jméno otce našeho z čeledi jeho, proto že neměl syna? Dej nám dědictví mezi bratřími otce našeho.

⁵ I vznesl tu věc Mojžíš na Hospodina.

⁶ Kterýž odpověděl Mojžíšovi, řka:

⁷ Dobře mluví dcery Salfad. Dejž jim bez odporu právo dědictví mezi bratřími otce jejich, a přenes dědictví otce jejich na ně.

⁸ K synům pak Izraelským toto mluvití budeš: Když by kdo umřel, nemaje syna, tedy přenesete dědictví jeho na dceru jeho.

⁹ Pakli by ani dcery neměl, tedy dáte dědictví jeho bratřím jeho.

¹⁰ Pakli by ani bratří neměl, tedy dáte dědictví jeho bratřím otce jeho.

¹¹ Pakli by ani strýců neměl, tedy dáte dědictví jeho příteli jeho, kterýž jest nejbližší jemu v rodu jeho, aby dědičně obdržel je. A bude to synům Izraelským za ustanovení soudné, jakož přikázal Hospodin Mojžíšovi.

¹² Řekl také Hospodin Mojžíšovi: Vstup na horu tuto Abarim, a spatř zemi, kterouž jsem dal synům Izraelským.

¹³ A když spatříš ji, připojen budeš k lidu svému i ty, jako připojen jest Aron bratr tvůj,

¹⁴ Poněvadž jste odporovali řeči mé na poušti Tsin, při odporování všeho množství, kdež jste mne měli posvětit při vodách před očima jejich. To jsou ty vody sváru v Kádes, na poušti Tsin.

¹⁵ I řekl Mojžíš Hospodinu, řka:

¹⁶ Opatříš Hospodin Bůh duchů, Bůh všelikého těla, shromáždění toto mužem hodným,

¹⁷ Kterýž by vycházel před nimi, a kterýž by vcházel před nimi, kterýž by vyvodil a zase uvodil je, aby nebylo shromáždění Hospodinovo jako ovce, kteréž nemají pastýře.

¹⁸ I řekl Hospodin Mojžíšovi: Vezmi k sobě Jozue, syna Nun, muže, v kterémž jest duch můj, a vlož ruku svou na něj.

¹⁹ A postavě jej před Eleazarem knězem a přede vším shromážděním, dáš jemu naučení před očima jejich,

²⁰ A udělíš jemu slávy své, aby ho poslouchalo

všecko množství synů Izraelských.

²¹ Kterýž před Eleazarem knězem postavě se, ptáti se ho bude na soud urim před Hospodinem. K rozkazu jeho vyjdou, a k rozkazu jeho vejdou, on i všickni synové Izraelští s ním, a všecko shromáždění.

²² I učinil Mojžíš tak, jakž mu byl rozkázal Hospodin, a pojav Jozue, postavil jej před Eleazarem knězem a přede vším shromážděním.

²³ A vloživ ruce své na něj, dal jemu naučení, jakž mluvil Hospodin skrze Mojžíše.

28

¹ Mluvil také Hospodin k Mojžíšovi, řka:

² Příkaž synům Izraelským a rci jim: Obětí mých, chleba mého, v obětech mých ohnivých u vůni spokojující mne, nezanedbávejte mi přinášeti v čas k tomu vyměřený.

³ Díš tedy jim: Tato jest obět ohnivá, kterouž obětovati budete Hospodinu: Beránky roční bez poškrvny dva, každého dne v obět zápalnou ustavičně.

⁴ Beránka jednoho obětovati budeš ráno, a beránka druhého obětovati budeš k večerou.

⁵ Desátý také díl míry efi mouky bělné, v obět suchou, zadělané olejem nejčistším, čtvrtou částkou míry hin.

⁶ Ta jest obět zápalná ustavičná, kteráž obětována jest na hoře Sinai u vůni příjemnou, v obět ohnivou Hospodinu.

⁷ A oběť mokrá její, čtvrtý díl míry hin na každého beránka; v svatyni obětuj oběť mokrou silného nápoje Hospodinu.

⁸ Beránka pak druhého obětovati budeš k večerou, tak jako oběť suchou jitřní, a jako oběť mokrou její obětovati budeš v oběť ohnivou, u vůni spokojující Hospodina.

⁹ Dne také sobotního dva beránky roční bez poškrvny, a dvě desetiny mouky bělné, olejem zadělané v oběť suchou s obětí její mokrou.

¹⁰ Ta bude oběť zápalná sobotní každého dne sobotního, mimo zápalnou oběť ustavičnou a mokrou oběť její.

¹¹ Také na nov měsíců vašich obětovati budete oběť zápalnou Hospodinu, volky mladé dva, skopce jednoho, beránků ročních bez poškrvny sedm;

¹² A tři desetiny mouky bělné, olejem zadělané v oběť suchou při každém volku, a dvě desetiny mouky bělné, olejem zadělané v oběť suchou při každém skopci;

¹³ A jednu desetinu mouky bělné olejem zadělané v oběť suchou při každém beránku, k oběti zápalné u vůni příjemnou, v oběť ohnivou Hospodinu.

¹⁴ Tyto pak oběti mokré jejich z vína: Půl míry hin bude při každém volku, a třetí částka hin při skopci, a čtvrtá částka hin při každém beránku. Ta jest oběť zápalná k nov měsíci, každého měsíce přes celý rok.

¹⁵ Kozla také jednoho v oběť za hřích, mimo oběť ustavičnou, obětovati budete Hospodinu s mokrou obětí jeho.

¹⁶ Měsíce pak prvního, čtrnáctý den téhož měsíce velikanoc bude Hospodinu,

¹⁷ A v patnáctý den téhož měsíce slavnost; za sedm dní chleby nekvašené jísti budete.

¹⁸ Prvního dne shromáždění svaté bude, žádného díla robotného nebudete dělati v něm.

¹⁹ Obětovati pak budete obět ohnivou v zápal Hospodinu, volky mladé dva, skopce jednoho, a sedm beránek ročních; bez poškrvny budou.

²⁰ A suchou obět při nich, totiž mouku bělnou, olejem zadělanou, tři desetiny při každém volku, a dvě desetiny při každém skopci obětovati budete.

²¹ A jednu desetinu obětovati budeš při každém beránku z těch sedmi beránek,

²² A kozla v obět za hřích jednoho k očištění vás.

²³ Mimo obět zápalnou jitřní, kteráž jest obět ustavičná, obětovati budete to.

²⁴ Tak obětovati budete každého dne za těch sedm dní pokrm oběti ohnivé, u vůni spokojující Hospodina, mimo zápalnou obět ustavičnou, a obět mokrou její.

²⁵ Sedmého pak dne shromáždění svaté míti budete, žádného díla robotného nebudete dělati.

²⁶ V den také prvotin, když obětovati budete novou obět suchou Hospodinu, vyplníc téhodny vaše, shromáždění svaté míti budete; žádného díla robotného nebudete dělati.

²⁷ A obětovati budete obět zápalnou, u vůni spokojující Hospodina, volky mladé dva, skopce jednoho, beránek ročních sedm,

²⁸ A obět suchou jejich, mouky bělné olejem zadělané tři desetiny při každém volku, dvě

desetiny při každém skopci,

²⁹ Jednu desetinu při každém beránku z těch sedmi beránků,

³⁰ Kozla jednoho k očištění vašemu.

³¹ To mimo obět zápalnou ustavičnou, a obět suchou její obětovati budete; bez poškrvny ať jsou s oběťmi svými mokrými.

29

¹ Měsíce pak sedmého v první den jeho shromáždění svaté míti budete, žádného díla robotného nebudete dělati; to jest den troubení vašeho.

² A obětovati budete zápal u vůni příjemnou Hospodinu, volka mladého jednoho, skopce jednoho, beránků ročních bez poškrvny sedm;

³ A obět suchou při nich z mouky bělné olejem zadělané, tři desetiny na každého volka, a dvě desetiny na každého skopce;

⁴ A desetina jedna na každého beránka z sedmi beránků;

⁵ A kozla jednoho v obět za hřích k očištění vás.

⁶ Mimo zápalnou obět novoměsíčnou s obětí její suchou, a mimo obět zápalnou ustavičnou s obětí její suchou, a s oběťmi jejich mokrými vedlé pořádku jejich, u vůni příjemnou, v obět ohnivou Hospodinu.

⁷ V desátý pak den téhož měsíce sedmého shromáždění svaté míti budete, a ponižovati budete životů svých; žádného díla nebudete dělati.

⁸ A obětovati budete obět zápalnou Hospodinu u vůni příjemnou, volka mladého jednoho, skopce jednoho, beránků ročních sedm, a ti ať jsou bez poškrvny;

⁹ A obět suchou jejich z mouky bělné olejem zadělané, tři desetiny na každého volka, a dvě desetiny na každého skopce;

¹⁰ A desetina jedna na každého beránka z těch sedmi beránků;

¹¹ Kozla jednoho v obět za hřích, mimo obět za hřích k očištění, a mimo zápal ustavičný s obětí suchou jeho, a s oběti mokřými jejich.

¹² V patnáctý také den měsíce sedmého shromáždění svaté míti budete; žádného díla robotného nebudete dělati, ale slaviti budete svátek Hospodinu za sedm dní.

¹³ A obětovati budete zápal v obět ohnivou u vůni spokojující Hospodina, volků mladých třinácte, skopce dva, beránků ročních čtrnácte, a ti ať jsou bez poškrvny;

¹⁴ Též obět suchou jejich z mouky bělné olejem zadělané, tři desetiny na každého volka z třinácti volků, dvě desetiny na každého skopce z těch dvou skopců,

¹⁵ A jednu desetinu na každého beránka z těch čtrnácti beránků;

¹⁶ A kozla jednoho v obět za hřích, mimo zápal ustavičný s obětí jeho suchou i mokrou.

¹⁷ Potom dne druhého volků mladých dvanácte, skopce dva, beránků ročních bez poškrvny čtrnácte,

¹⁸ S obětí suchou při nich, a s oběti mokřými

jejich při každém volku, skopci i beránku vedlé počtu jejich, jakž jest obyčej;

¹⁹ A kozla jednoho v obět za hřích, mimo zápal ustavičný s obětí suchou jeho a s obětmi mokkými jeho.

²⁰ Dne pak třetího volků jedenácte, skopce dva, a beránků ročních bez poškrvny čtrnácte,

²¹ S obětí suchou a s obětmi mokkými jejich při každém volku, skopci i beránku, vedlé počtu jejich, jakž jest obyčej;

²² A kozla v obět za hřích jednoho, mimo obět zápalnou ustavičnou s obětí její suchou i mokrou.

²³ Dne pak čtvrtého volků deset, skopce dva, beránků ročních bez poškrvny čtrnácte,

²⁴ S obětí suchou i s obětmi mokkými jejich při každém volku, skopci a beránku, vedlé počtu jejich, jakž jest obyčej;

²⁵ A kozla jednoho v obět za hřích, mimo obět zápalnou ustavičnou s obětí její suchou i mokrou.

²⁶ Dne také pátého volků devět, skopce dva, beránků ročních bez poškrvny čtrnácte,

²⁷ S obětí suchou i s obětmi mokkými jejich při každém volku, skopci i beránku, vedlé počtu jejich, jakž jest obyčej;

²⁸ A kozla jednoho v obět za hřích, mimo obět zápalnou ustavičnou s obětí její suchou i mokrou.

²⁹ A dne šestého volků osm, skopce dva, beránků ročních bez poškrvny čtrnácte,

³⁰ S obětí suchou a s obětmi mokkými jejich při každém volku, skopci i beránku, vedlé počtu

jejich, jakž jest obyčej;

³¹ A kozla jednoho v obět za hřích, mimo obět zápalnou ustavičnou s obětí její suchou i s obětmi mokkými.

³² Tolikéž dne sedmého volků sedm, skopce dva, beránek ročních bez poškrvny čtrnácte,

³³ S obětí suchou i s obětmi mokkými jejich na volky, skopce i beránky, vedlé počtu jejich, jakž jest obyčej;

³⁴ A kozla jednoho v obět za hřích, mimo obět zápalnou ustavičnou s obětí její suchou i mokrou.

³⁵ Dne pak osmého slavnost míti budete; žádného díla robotného nebudete dělati.

³⁶ A obětovati budete obět zápalnou, v obět ohnivou vůně spokojující Hospodina, volka jednoho, skopce jednoho, a beránek ročních sedm bez poškrvny,

³⁷ S obětí suchou i s obětmi mokkými jejich při volku, skopci i beráncích, vedlé počtu jejich, jakž jest obyčej;

³⁸ A kozla jednoho v obět za hřích, mimo obět zápalnou ustavičnou s obětí její suchou i mokrou.

³⁹ Ty věci vykonávati budete Hospodinu při slavnostech vašich, kromě toho, což byste z slíbu aneb z dobré vůle své obětovali, buď zápalné, aneb suché, aneb mokré, aneb pokojné oběti vaše.

30

¹ I oznámil Mojžíš synům Izraelským všecky ty věci, kteréž přikázal jemu Hospodin.

² Mluvil také Mojžíš knížatům pokolení synů Izraelských, řka: Totoť jest, což přikázal Hospodin:

³ Jestliže by muž slib aneb přísahu učinil Hospodinu, závazkem zavazuje duši svou, nezruší slova svého; podlé všeho, což vyšlo z úst jeho, učiní.

⁴ Když by pak osoba ženského pohlaví učinila slib Hospodinu, a závazkem zavázala se v domě otce svého v mladosti své,

⁵ A slyše otec její slib a závazek její, jímž zavázala duši svou, mlčel by k tomu: tedy stálí budou všickni slibové její, i každý závazek, jímž zavázala se, stálý bude.

⁶ Jestliže by pak to zrušil otec její toho dne, když slyšel všechny ty sliby a závazky její, jimiž zavázala duši svou, nebudou stálí; a Hospodin odpustí jí, nebo otec její to zrušil.

⁷ Pakli by vdaná byla za muže, a měla by slib na sobě, aneb pronesla by ústy svými něco, čímž by se zavázala,

⁸ A slyše muž její, nic by jí neřekl toho dne, kteréhož slyšel: stálí budou slibové její, i závazkové, jimiž zavázala duši svou, stálí budou.

⁹ Jestliže by pak muž její toho dne, jakž uslyšel, odepřel tomu, a zrušil slib, kterýž na sobě měla, aneb něco rty svými pronesla, čímž by se zavázala, také odpustí jí Hospodin.

¹⁰ Všeliký pak slib vdovy aneb ženy zahnané, jímž by se zavázala, stálý bude.

¹¹ Ale jestliže v domě muže svého slíbila, a závazkem zavázala se s přísahou,

12 A slyše to muž její, mlčel k tomu a neodepřel: tedy stálí budou všickni slibové její, a všickni závazkové, jimiž se zavázala, stálí budou.

13 Pakli docela odepřel muž její toho dne, jakž uslyšel, všeliký slib, kterýž vyšel z úst jejích, a závazek, jímž zavázala se, nebude stálý; muž její zrušil to, a Hospodin jí odpustí.

14 Všelikého slibu a každého závazku s přísahou učiněného o trápení života jejího, muž její potvrdí jeho, a muž její zruší jej.

15 Pakli by muž její den po dni mlčel, tedy potvrdí všech slibů jejích, a všech závazků jejích, kteréž na sobě má; potvrdilť jest jich, nebo neodepřel jí v den ten, když to uslyšel.

16 Jestliže by pak slyše, potom teprv zrušiti to chtěl, tedy on ponese nepravost její.

17 Ta jsou ustanovení, kteráž přikázal Hospodin Mojžíšovi, mezi mužem a ženou jeho, mezi otcem a dcerou jeho v mladosti její, dokudž jest v domě otce svého.

31

1 Mluvil opět Hospodin k Mojžíšovi, řka:

2 Pomsti své synů Izraelských nad Madianskými, a potom připojen budeš k lidu svému.

3 Mluvil tedy Mojžíš k lidu, řka: Vypravte některé z sebe k boji, aby šli proti Madianským a vykonali pomstu Hospodinovu nad nimi.

4 Po tisíci z pokolení, ze všech pokolení Izraelských vyšlete k boji.

⁵ I vydáno jest z mnohých tisíců Izraelských po tisíci z každého pokolení, totiž dvanácte tisíců způsobných k boji.

⁶ I poslal je Mojžíš po tisíci z každého pokolení k boji, a Fínsa syna Eleazara kněze s nimi; a nádoby svaté i trouby k troubení byly v ruce jeho.

⁷ Tedy bojovali proti Madianským, jakož byl přikázal Hospodin Mojžíšovi, a zbili všechny pohlaví mužského.

⁸ Pobili také krále Madianské mezi jinými, kteréž porazili, totiž Evi, Rekem, Sur, Hur a Rebe, pět králů Madianských; Baláma také, syna Beorova, zabili mečem.

⁹ A zajali synové Izraelští ženy Madianské i děti jejich; všecka hovada jejich, i všechny dobytky jejich, a všecka zboží jejich pobrali.

¹⁰ Všecka také města jejich, v kterýchž svá obydlí měli, i všechny hrady jejich vypálili ohněm.

¹¹ A všecku loupež i všechny kořisti pobravše, lidi i hovada,

¹² Vedli je k Mojžíšovi a k Eleazarovi knězi, a ke všemu množství synů Izraelských, i zajaté i kořisti, i loupeže, k vojsku na roviny Moábské, kteréž jsou při Jordánu naproti Jerichu.

¹³ I vyšli Mojžíš a Eleazar kněz a všecka knížata shromáždění proti nim ven za stany.

¹⁴ Tedy rozhněval se Mojžíš na vůdce vojska, hejtmany nad tisíci a setníky, kteříž se navraceli z boje,

¹⁵ A řekl jim Mojžíš: A což jste zachovali všechny ženy?

¹⁶ Ej, onyť jsou hle synům Izraelským, podle rady Balámovy, daly příčinu k přestoupení proti Hospodinu, při modlářství Fegor, pročez ona rána přišla byla na lid Hospodinův.

¹⁷ Protož nyní zmordujte všechny děti pohlaví mužského, a všechny ženy, kteréž poznaly muže.

¹⁸ Všecky pak panny, kteréž nepoznaly muže, zachovejte sobě živé.

¹⁹ Vy pak zůstaňte vně za stany za sedm dní; všickni, kteřížkoli jste někoho zabili, aneb kteříž jste se zabitého dotkli, očišťovati se budete dne třetího a dne sedmého, sebe i zajaté své.

²⁰ Všelike také roucho a všechny věci kožené, i všelijaké dílo z í kozích, i všelikou nádobu dřevěnou očistíte.

²¹ I řekl Eleazar kněz vojákům, kteříž byli šli k boji: Toto jest ustanovení zákona, kteréž byl přikázal Hospodin Mojžíšovi.

²² Zlato však, stříbro, měď, železo, cín a olovo,

²³ A cožkoli trpí oheň, ohněm přepálíte, a přečištěno bude, však tak, když vodou očišťování obmyto bude; což pak nemůže ohně strpěti, to skrze vodu protáhnete.

²⁴ Zpérete také roucha svá v den sedmý, a čistí budete; a potom vejdete do stanů.

²⁵ Mluvil i to Hospodin k Mojžíšovi, řka:

²⁶ Sečti summu kořistí zajatých, tak z lidí jako z hovad, ty a Eleazar kněz, a přední z čeledi otců v lidu;

²⁷ A rozdělíš ty kořisti na dva díly, jeden mezi vojáky, kteříž byli vytáhli na vojnu, a druhý mezi všecko shromáždění.

²⁸ A vezmeš díl na Hospodina od mužů bojovných, kteříž byli vyšli na vojnu, jednu duši z pěti set, buďto z lidí neb z hověd, neb z oslů, neb z ovcí.

²⁹ Z jejich polovice to vezmete, a dáte Eleazarovi knězi obět vzhůru pozdvižení Hospodinu.

³⁰ Z polovice pak té, kteráž jest synů Izraelských, vezmeš jedno z padesáti, buďto z lidí neb z volů, neb z oslů, neb z ovcí, a tak ze všelijakých hověd, a dáš to Levítům, držícím stráž příbytku Hospodinova.

³¹ I učinil Mojžíš a Eleazar kněz tak, jakž byl rozkázal Hospodin Mojžíšovi.

³² A bylo té kořisti z pozůstalé ještě loupeže, kteréž nabral lid válečný, ovec šestkrát sto tisíc, sedmdesáte a pět tisíců;

³³ A volů sedmdesáte a dva tisíce;

³⁴ Oslů šedesáte a jeden tisíců;

³⁵ A panen, kteréž mužů nepoznaly, všech dva a třidceti tisíců.

³⁶ Dostala se pak polovice jedna na díl těm, kteříž byli vytáhli na vojnu, dobytka drobného v počtu třikrát sto tisíc, třidceti a sedm tisíců a pět set,

³⁷ A na díl vzatý Hospodinu dobytka drobného šest set, sedmdesáte pět.

³⁸ A z volů šest a třidceti tisíců, z nichž přišlo na díl Hospodinu sedmdesáte a dva.

³⁹ Oslů také třidceti tisíc a pět set, z nichž přišlo na díl Hospodinu šedesáte a jeden.

⁴⁰ A lidí šestnácte tisíců, z nichž přišlo na díl

Hospodinu třidceti a dvě duše.

⁴¹ Dal tedy Mojžíš díl oddělený Hospodinu Eleazarovi knězi, jakž byl přikázal Hospodin Mojžíšovi.

⁴² Z druhé pak polovice synů Izraelských, kterouž vzal Mojžíš od těch mužů, jenž bojovali,

⁴³ (A bylo té polovice k shromáždění přináležející z ovec třikrát sto tisíc, třidceti a sedm tisíců a pět set;

⁴⁴ Volů třidceti šest tisíců;

⁴⁵ Oslů třidceti tisíců a pět set;

⁴⁶ A lidí šestnácte tisíců;)

⁴⁷ Z té tedy polovice synů Izraelských vzal Mojžíš po jednom zajatém z padesáti, tak z lidí jako z hovad, a dal to Levítům, držícím stráž příbytku Hospodinova, jakž byl přikázal Hospodin Mojžíšovi.

⁴⁸ Tedy přistoupili k Mojžíšovi vývodové vojska, hejtmané nad tisíci a setníci,

⁴⁹ A řekli jemu: My služebníci tvoji sečtli jsme počet bojovníků, kteréž jsme měli pod správou naší, a nebyl ani jeden z nás.

⁵⁰ A protož obětujeme obět Hospodinu, každý z toho, čehož jest dostal, nádobí zlaté, zápony, náramky, prsteny, náušnice a řetízky, aby očištěny byly duše naše před Hospodinem.

⁵¹ Vzal tedy Mojžíš a Eleazar kněz od nich to zlato všelikého díla řemeslného.

⁵² Bylo pak všeho zlata odděleného, kteréž obětováno Hospodinu, šestnácte tisíců, sedm set a padesáte lotů, od hejtmanů nad tisíci a od setníků.

⁵³ (Muži zajisté bojovní, což loupeží vzali, to sobě měli.)

⁵⁴ A vzavše Mojžíš a Eleazar kněz od hejtmanů nad tisíci a setníků to zlato, vnesli je do stánku úmluvy, na památku synů Izraelských před Hospodinem.

32

¹ Měli pak synové Ruben a synové Gád dobytka velmi mnoho, a uzřeli zemi Jazer a zemi Galád, ano místo to místo příhodné pro dobytek.

² Protož přistoupivše synové Gád a synové Ruben, mluvili k Mojžíšovi a k Eleazarovi knězi a knížatům shromáždění, řkouce:

³ Atarot a Dibon, a Jazer a Nemra, Ezebon a Eleale, a Saban a Nébo a Beon,

⁴ Země, kterouž zbil Hospodin před shromážděním Izraelským, jest země příhodná ku pastvě dobytku, a my služebníci tvoji máme drahně dobytka.

⁵ (Protož řekli:) Jestliže jsme našli milost před očima tvýma, nechť jest dána krajina ta služebníkům tvým k vladařství, ať nechodíme za Jordán.

⁶ I odpověděl Mojžíš synům Gád a synům Ruben: Což bratří vaši půjdou sami k boji, a vy zde zůstanete?

⁷ I proč roztrhujete mysl synů Izraelských, aby nesměli jíti do země, kterouž jim dal Hospodin?

⁸ Takť jsou učinili otcové vaši, když jsem je poslal z Kádesbarne, aby prohlédli zemi tu.

⁹ Kterížto, když přišli až k údolí Eškol a shlédli zemi, potom vrátivše se, odvrátili mysl synů

Izraelských, aby nešli do země, kterouž dal jim Hospodin.

¹⁰ Ěimž popuzen jsa k hněvu Hospodin v den ten, přísáhl, řka:

¹¹ Zajisté že lidé ti, kteříž vyšli z Egypta, od dvacítiletých a výše, neužří země té, kterouž jsem s přísahou zaslíbil Abrahamovi, Izákovi a Jákobovi, nebo ne cele následovali mne,

¹² Kromě Kálefa, syna Jefonova Cenezejského, a Jozue, syna Nun, nebo cele následovali Hospodina.

¹³ I popudila se prchlivost Hospodinova na Izraele, a učinil, aby byli tuláci na poušti za čtyřidceti let, dokudž nezahynul všecken ten věk, kterýž činil zlé před očima Hospodinovýmá.

¹⁴ A hle, vy nastoupili jste na místo otců svých, plémě lidí hříšných, abyste vždy přidávali k hněvu prchlivosti Hospodinovy na Izraele.

¹⁵ Jestliže se odvrátíte od následování jeho, i onť také opustí jej na poušti této, a tak budete příčina zahynutí všeho lidu tohoto.

¹⁶ Přistoupivše pak znovu, řekli jemu: Stáje dobytčům a stádům svým zde vzděláme, a města dítkám svým,

¹⁷ Sami pak v odění pohotově budeme, statečně sobě počínajíce před syny Izraelskými, dokavadž jich nevedeme na místo jejich; mezi tím zůstanou dítky naše v městech hrazených, pro bezpečnost před obyvateli země.

¹⁸ Nenavrátíme se do domů svých, až první vládnouti budou synové Izraelští jeden každý

dědictvím svým;

19 Aniž vezmeme jakého dědictví s nimi za Jordánem neb dále, když dosáhneme dědictví svého z této strany Jordánu, k východu slunce.

20 I odpověděl jim Mojžíš: Jestliže učiníte tak, jakž jste mluvili, a jestliže půjdete v odění před Hospodinem k boji,

21 A šli byste za Jordán vy všickni v odění před Hospodinem, dokavadž by nevyhnal nepřátel svých od tváři své,

22 A nebyla podmaněna všechna země před Hospodinem: potom navrátíte se, a budete bez viny před Hospodinem i před Izraelem; tak přijde země tato vám v dědictví před Hospodinem.

23 Pakli neučiníte toho, hle, zhřešíte proti Hospodinu, a vězte, že pomsta vaše přijde na vás.

24 Stavějte sobě tedy města pro dítky, a stáje pro dobytky své, a což vyšlo z úst vašich, učíňte.

25 I odpovědělo pokolení synů Gád a synů Ruben Mojžíšovi, řka: Služebníci tvoji učiní, jakž pán náš rozkazuje.

26 Dítky naše a ženy naše, dobytek náš a všechna hovada naše, tu zůstanou v městech Galád,

27 Služebníci pak tvoji přejdou jeden každý v odění způsobilý před Hospodinem k boji, jakož mluví pán můj.

28 I poručil o nich Mojžíš Eleazarovi knězi a Jozue, synu Nun, a předním v čeledech pokolení synů Izraelských,

²⁹ A řekl jim: Jestliže přejdou synové Gád a synové Ruben s vámi za Jordán všickni hotovi k boji před Hospodinem, a byla by již podmaněna země před vámi, dáte jim zemi Galád k vladařství.

³⁰ Pakli by nešli v odění s vámi, tedy dědictví míti budou u prostřed vás v zemi Kanán.

³¹ I odpověděli synové Gád a synové Ruben, řkouce: Jakž mluvil Hospodin služebníkům tvým, tak učiníme:

³² My půjdeme v odění před Hospodinem do země Kanán, a zůstane nám v dědictví vladařství naše z této strany Jordánu.

³³ Tedy dal jim Mojžíš, synům totiž Gád a synům Ruben a polovici pokolení Manasses, syna Jozefova, království Seona, krále Amorejského, a království Oga, krále Bázanského, zemi s městy jejími při pomezích, i města země té všudy vůkol.

³⁴ A vzdělali synové Gád, Dibon, Atarot a Aroer,

³⁵ A Atrot, Sofan, Jazer a Jegbaa,

³⁶ A Betnemra a Betaran, města hrazená, a stáje pro dobytky.

³⁷ Synové pak Ruben vystavěli Ezebon, Eleale a Kariataim,

³⁸ A Nébo a Balmeon, změnivše jim jména; také Sabma, a dali jiná jména městům, kteráž vzdělali.

³⁹ Táhli pak synové Machir, syna Manassesova, do Galád, a vzavše tu krajinku, vyhnali Amorejského, kterýž tam bydlil.

⁴⁰ I dal Mojžíš zemi Galád Machirovi, synu Manassesovu, a bydlil v ní.

⁴¹ Jair také syn Manassesův táhl a vzal vsi jejich, a nazval je vsi Jairovy.

⁴² Nobe také táhl, a vzal Kanat a městečka jeho, a nazval je Nobe od jména svého.

33

¹ Tato jsou tažení synů Izraelských, kteříž vyšli z země Egyptské po houfích svých, pod správou Mojžíše a Arona.

² Sepsal pak Mojžíš vycházení jejich podlé toho, jakž táhli k rozkazu Hospodinovu. Tato jsou tedy vycházení jejich podlé toho, jakž táhli.

³ Nejprv z Ramesses jdouce prvního měsíce, v patnáctý den téhož prvního měsíce, nazejtří po slavnosti Fáze vyšli synové Izraelští v ruce silné před očima všech Egyptských,

⁴ Kdyžto Egyptští pochovávali všechny prvorozené, kteréž zbil Hospodin mezi nimi, a při bozích jejich vykonal Hospodin soudy své.

⁵ Hnuvše se tedy synové Izraelští z Ramesses, položili se v Sochot.

⁶ Potom hnuvše se z Sochot, položili se v Etam, jenž jest při kraji pouště.

⁷ A hnuvše se z Etam, navrátili se zase k Fiarot, jenž jest před Belsefon, a položili se před Magdalem.

⁸ A hnuvše se z Fiarot, šli prostředkem moře na poušť, a ušedše tří dnů cesty po poušti Etam, položili se v Marah.

⁹ Jdouce pak z Marah, přišli do Elim, kdežto bylo dvanácte studnic vod, a sedmdesáte palm. I položili se tu.

¹⁰ A hnuvše se z Elim, položili se u moře Rudého.

¹¹ Potom hnuvše se od moře Rudého, položili se na poušti Sin.

¹² A když se hnuli z pouště Sin, položili se v Dafka.

¹³ A hnuvše se z Dafka, položili se v Halus.

¹⁴ Hnuvše se pak z Halus, rozbili stany v Rafidim, kdežto lid neměl vody ku pití.

¹⁵ A hnuvše se z Rafidim, položili se na poušti Sinai.

¹⁶ Hnuvše se pak z pouště Sinai, položili se v Kibrot Hattáve.

¹⁷ A když se hnuli z Kibrot Hattáve, položili se v Hazerot.

¹⁸ Hnuvše se pak z Hazerot, položili se v Retma.

¹⁹ A z Retma hnuvše se, položili se v Remmon Fáres.

²⁰ Potom hnuvše se z Remmon Fáres, položili se v Lebna.

²¹ A hnuvše se z Lebna, položili se v Ressa.

²² A hnuvše se z Ressa, položili se v Cehelot.

²³ Z Cehelot pak hnuvše se, položili se na hoře Sefer.

²⁴ A když se hnuli s hory Sefer, položili se v Arad.

²⁵ A hnuvše se z Arad, položili se v Machelot.

²⁶ Potom hnuvše se z Machelot, položili se v Tahat.

²⁷ A hnuvše se z Tahat, položili se v Tár.

²⁸ A když se hnuli z Tár, položili se v Metka.

²⁹ A hnuvše se z Metka, položili se v Esmona.

³⁰ Z Esmona pak hnuvše se, položili se v Moserot.

³¹ A když se hnuli z Moserot, položili se v Benejakan.

³² A hnuvše se z Benejakan, položili se v Chor Gidgad.

³³ A hnuvše se z Chor Gidgad, položili se v Jotbata.

³⁴ Když se pak hnuli z Jotbata, položili se v Habrona.

³⁵ A z Habrona hnuvše se, položili se v Aziongaber.

³⁶ A odtud hnuvše se, položili se na poušti Tsin, jenž jest Kádes.

³⁷ A hnuvše se z Kádes, položili se na hoře řečené Hor, při končinách země Edomské.

³⁸ Tu vstoupil Aron kněz na horu, jenž slove Hor, k rozkazu Hospodinovu, a umřel tam, léta čtyřicátého po vyjití synů Izraelských z země Egyptské, v první den měsíce pátého.

³⁹ A byl Aron ve stu ve dvadcíti a třech letech, když umřel na hoře Hor.

⁴⁰ Uslyšel také Kananejský král v Arad, kterýž bydlil na poledne v zemi Kananejské, že by táhli synové Izraelští.

⁴¹ Tedy hnuvše se s hory Hor, položili se v Salmona.

⁴² A hnuvše se z Salmona, položili se v Funon.

⁴³ Z Funon pak hnuvše se, položili se v Obot.

⁴⁴ A když se hnuli z Obot, rozbili stany při pahrbcích hor Abarim, na pomezí Moábském.

⁴⁵ Potom hnuvše se od těch pahrbků, položili se v Dibongad.

⁴⁶ Z Dibongad hnuvše se, položili se v Helmondeblataim.

47 A když se hnuli z Helmondeblataim, položili se na horách Abarim proti Nébo.

48 Odšedše pak z hor Abarim, položili se na rovinách Moábských, při Jordánu proti Jerichu.

49 A rozbili stany při Jordánu, od Betsimot až do Abelsetim, na rovinách Moábských.

50 Mluvil pak Hospodin k Mojžíšovi na rovinách Moábských, při Jordánu naproti Jerichu, řka:

51 Mluv k synům Izraelským a rci jim: Když přejdete Jordán, a vejdete do země Kananejské,

52 Vyženeť všechny obyvatele země té od tváři vaší, a zkazte všechny rytiny jejich; i všechny obrazy slité jejich zkazte, všechny také výsosti jejich zbořte.

53 A když vyženete obyvatele země, bydlení budete v ní; nebo vám jsem dal tu zemi, abyste jí dědičně vládli.

54 Kteroužto rozdělíte sobě k dědictví losem, vedlé čeledí svých. Kterých jest více, těm větší dědictví dáte, kterých pak jest méně, těm menší dědictví dáte. Na kterém místě komu los padne, to jemu bude; podlé pokolení otců svých dědictví dosáhnete.

55 Pakli nevyženete obyvatelů země od tváři své, tedy ti, kterýchž zanecháte, budou vám jako trní v očích vašich, a jako ostnové po bocích vašich, a budou vás ssužovati na zemi, na kteréž vy bydlení budete.

56 A na to přijde, abych to, což jsem jim umínil učiniti, vám učinil.

34

¹ Mluvil také Hospodin k Mojžíšovi, řka:

² Prikaž synům Izraelským a rci jim: Když vejdete do země Kanán, (tať jest země, kteráž se dostane vám v dědictví, země Kananejská s pomezími svými),

³ Strana polední vaše bude poušť Tsin vedlé pomezí Edomských; a bude vaše pomezí polední od břehu moře slaného k východu.

⁴ A zatočí se to pomezí polední k Maleakrabim, a půjde až k Tsin, a potáhne se od poledne přes Kádesbarne; a odtud vyjde ke vsi Addar, a vztáhne se až k Asmon.

⁵ Od Asmon zatočí se pomezí to vůkol až ku potoku Egyptskému, a tu se skonávati bude k západu.

⁶ Pomezí pak západní budete míti moře veliké; to bude vaše pomezí západní.

⁷ A pomezí půlnoční toto míti budete: Od moře velikého vyměříte sobě k hoře řečené Hor.

⁸ Od hory Hor vyměříte sobě, až kde se vchází do Emat, a skonávati se bude pomezí to u Sedad.

⁹ A odtud půjde pomezí to k Zefronu, a konec jeho u vsi Enan; to bude pomezí vaše k straně půlnoční.

¹⁰ Vyměříte sobě také pomezí k východu od vsi Enan až do Sefama.

¹¹ A od Sefama schýlí se to pomezí až k Reblata, od východu maje Ain; a schýlí se pomezí to, a přijde k straně moře Ceneret k východu.

¹² A vztáhne se to pomezí k Jordánu, a bude konec jeho u slaného moře. Ta země vaše bude po svých pomezích vůkol.

¹³ Tedy oznámil to Mojžíš synům Izraelským, řka: Ta jest země, kterouž dědičně obdržíte losem, jakož přikázal Hospodin, abych ji dal devateru pokolení a polovici pokolení Manassesova.

¹⁴ Nebo vzalo pokolení synů Ruben po domích otců svých, a pokolení synů Gád po domích otců svých, a polovice pokolení Manassesova vzali dědictví své.

¹⁵ Půl třetího pokolení vzali dědictví své před Jordánem proti Jerichu, k straně na východ slunce.

¹⁶ Mluvil opět Hospodin k Mojžíšovi, řka:

¹⁷ Tato jsou jména mužů, kteříž v dědictví rozdělí vám zemi: Eleazar kněz, a Jozue, syn Nun.

¹⁸ Kníže také jedno z každého pokolení vezmete k rozdělování dědictví země.

¹⁹ A tato jsou jména mužů: Z pokolení Juda Kálef, syn Jefonův;

²⁰ Z pokolení synů Simeon Samuel, syn Amiudův;

²¹ Z pokolení Beniaminova Helidad, syn Chaselonův;

²² Z pokolení synů Dan kníže Bukci, syn Jogli;

²³ Z synů Jozefových z pokolení synů Manasses kníže Haniel, syn Efodův;

²⁴ Z pokolení synů Efraim kníže Kamuel, syn Seftanův;

²⁵ A z pokolení synů Zabulon kníže Elizafan, syn Farnachův;

²⁶ Z pokolení synů Izachar kníže Faltiel, syn Ozanův;

²⁷ A z pokolení synů Asser kníže Ahiud, syn Salonův;

²⁸ A z pokolení synů Neftalím kníže Fedael, syn Amiudův.

²⁹ Ti jsou, jimž přikázal Hospodin, aby rozdělili země k dědictví synům Izraelským v zemi Kananejské.

35

¹ I mluvil Hospodin k Mojžíšovi na rovinách Moábských, při Jordánu proti Jerichu, řka:

² Přikaz synům Izraelským, ať dadí Levítům z dědictví, kterýmž vládnouti budou, města k bydlení, i podměstí měst vůkol nich,

³ Aby měli města k bydlení, podměstí pak jejich pro dobytky jejich, i pro statky jejich, a pro všecka hovada jejich.

⁴ Podměstí pak měst, kteráž dáte Levítům, vzdálí budou ode zdi městské na tisíc loktů zevnitř vůkol.

⁵ Protož vyměříte vně za každým městem na východ slunce dva tisíce loktů, na poledne též dva tisíce loktů, také na západ dva tisíce loktů, i na půlnoci dva tisíce loktů, tak aby bylo město v prostředku. Ta bude míra podměstí měst jejich.

⁶ Z těch pak měst, kteráž dáte Levítům, oddělíte šest měst k útočišti, aby tam utekl, kdož by někoho zabil; a k těm přidáte jim ještě čtyřiceti dvě města.

⁷ I bude všech měst, kteráž dáte Levítům, čtyřiceti osm měst i s podměstími jejich.

⁸ Těch pak měst, kteráž dáte z vládařství synů Izraelských, od těch, kteříž více mají, více

vezmete, a od těch, kteříž méně mají, méně vezmete; jedno každé pokolení vedlé velikosti dědictví, jímž vládnouti budou, dá z měst svých Levítům.

⁹ I mluvil Hospodin k Mojžíšovi, řka:

¹⁰ Mluv k synům Izraelským a rci jim: Když přejdete Jordán, a vejdete do země Kananejské,

¹¹ Vyberete sobě města, a ta města budete míti k utíkání, aby tam utekl ten, kterýž by někoho zabil z nedopatření.

¹² A budou vám ta města k útočišti před přítelem, aby neumřel ten, kdož zabil, dokudž by se nepostavil před shromážděním k soudu.

¹³ Z těch tedy měst, kteráž dáte, šest měst k útočišti míti budete.

¹⁴ Tři města dáte před Jordánem, též tři města dáte v zemi Kananejské; i budou města útočiště.

¹⁵ Synům Izraelským i příchozímu, i podruhu mezi nimi bude těch šest měst k útočišti, aby tam utekl, kdož by koli ranil někoho z nedopatření.

¹⁶ Jestliže by pak železem ranil někoho, tak až by umřel, vražedník jest; smrtí umře vražedník takový.

¹⁷ Pakli by hodě kamenem, jímž by mohl zabiti, udeřil někoho, tak že by umřel, vražedník jest; smrtí umře vražedník takový.

¹⁸ Pakli by hodě dřevem, kterýmž by mohl zabiti, udeřil někoho, tak že by umřel, vražedník jest; smrtí umře vražedník takový.

¹⁹ Přítel zabitého zabije vražedníka toho; kdyžkoli ho dostane, on sám zabije ho.

²⁰ Aneb jestliže by z nenávisti strčil někým,

aneb shodil by něco na něho z úkladu, tak že by od toho umřel;

²¹ Aneb jestliže by z nepřátelství rukou udeřil někoho, tak že by umřel: smrtí umře bitec ten, vražedník jest; přítel zabitého zabije vražedníka toho, jakž ho nejprv dostane.

²² Jestliže by pak náhodou a ne z nepřátelství strčil někým, aneb shodil by na něho nějakou věc bez úkladu;

²³ Aneb jakýkoli kámen, od něhož by umřítí mohl, shodil by na něj z nedopatření, tak že by umřel, nebyv s ním v nepřátelství, ani nehledaje zlého jeho:

²⁴ Tedy souditi bude shromáždění mezi bitcem a mezi přítelem zabitého vedlé soudů těchto.

²⁵ A vysvobodí shromáždění vražedníka toho z rukou přítele zabitého, a káže se jemu navrátiti shromáždění k městu útočiště jeho, do něhož utekl; i bude bydleti v něm, dokudž neumře kněz nejvyšší, kterýž pomazán jest olejem svatým.

²⁶ Jestliže by pak ten, kterýž zabil člověka, vyšel z mezí města útočiště svého, do něhož utekl,

²⁷ A přítel zabitého našel by jej vně, an přešel meze města útočiště svého, a zabil by přítel zabitého vražedníka toho, nebude vinen krví.

²⁸ Nebo v městě útočiště svého bydleti má, dokudž by neumřel kněz nejvyšší. Když by pak umřel kněz nejvyšší, navrátí se vražedník do země vládařství svého.

²⁹ A bude vám toto za ustanovení soudné v pronárodech vašich, ve všech příbytcích

vašich.

³⁰ Kdož by koli měl na smrt vydati někoho, podlé vyznání svědků sáhne na vražedníka; ale jeden svědek nebude moci svědčiti proti někomu na smrt.

³¹ Nevezmete pak výplaty za člověka vražedníka, kterýž, jsa nešlechtný, jest smrti hoden, než smrtí ať umře.

³² Aniž také vezmete výplaty od toho, kterýž utekl do města útočiště svého, aby se navrátil k bydlení do země své, prvé než by umřel kněz,

³³ Abyste nepoškrvnili země, v níž jste. Nebo krev taková poškrvnila by země, aniž také země očištěna býti může od krve, kteráž jest vylita na ní, jediné krví toho, kterýž vylil ji.

³⁴ Protož nepoškrvňujte země, v kteréž bydlíte, kdežto já přebývám; nebo já Hospodin přebývám u prostřed synů Izraelských.

36

¹ Přistoupili pak starší z čeledi synů Galád, syna Machir, syna Manassesova, z čeledi synů Jozefových, a mluvili před Mojžíšem a před knížaty předními z synů Izraelských,

² A řekli: Tobě pánu mému přikázal Hospodin, abys losem dal zemi v dědictví synům Izraelským; přikázáno jest také pánu mému od Hospodina, aby dal dědictví Salfada, bratra našeho, dcerám jeho.

³ Kteréž jestliže někomu z pokolení synů Izraelských, kromě z pokolení svého, dány budou za manželky, odejde dědictví jejich od dědictví otců našich, a přidáno bude k dědictví

pokolení toho, do kteréhož by se vdaly, a tak z losu dědictví našeho ubude.

⁴ A když budou míti synové Izraelští léto milostivé, připojeno bude dědictví jejich k dědictví pokolení toho, do kteréhož by se vdaly, a tak od dědictví pokolení otců našich odtrženo bude dědictví jejich.

⁵ Tedy přikázal Mojžíš synům Izraelským podle řeči Hospodinovy, řka: Dobře pokolení synů Jozefových mluví.

⁶ To jest, což přikázal Hospodin o dcerách Salfadových, řka: Za kohož se jim líbiti bude, nechtě se vdají, však v čeledi domu otce svého ať se vdávají,

⁷ Aby nebylo přenášáno dědictví synů Izraelských z pokolení na pokolení; nebo synové Izraelští jeden každý přídržeti se bude dědictví pokolení otců svých.

⁸ A každá dcera z pokolení synů Izraelských, kteráž by měla dědictví, za někoho z čeledi pokolení otce svého vdá se, aby vládli synové Izraelští jeden každý dědictvím otců svých,

⁹ Aby nebylo přenášáno vládařství z jednoho pokolení na druhé pokolení, ale jeden každý z pokolení synů Izraelských dědictví svého přídržeti se bude.

¹⁰ Jakož přikázal Hospodin Mojžíšovi, tak učinily dcery Salfadovy.

¹¹ Nebo Mahla, Tersa a Hegla, Melcha a Noa, dcery Salfad, vdaly se za syny strýců svých.

¹² Do čeledi synů Manasse, syna Jozefova, vdaly se, a zůstalo dědictví jejich při pokolení

čeledi otce jejich.

¹³ Tato jsou přikázání a soudové, kteréž přikázal Hospodin skrze Mojžíše synům Izraelským, na rovinách Moábských, při Jordánu proti Jerichu.

Bible Kralická 1613
The Holy Bible in the Czech language from the last
Kralická edition of 1613.

Public Domain

Language: český (Czech)

Translation by: Jan Blahoslav et al

Bible Kralická: Bible svatá aneb všechna písmata Starého i Nového zákona podle posledního vydání Kralického z roku 1613. První český překlad z originálních jazyků kladoucí důraz na liturgické užití a vroucí zbožnost. NZ přeložil Jan Blahoslav 1564. Pro překlad SZ byla vytvořena zvláštní rada nejvzdělanějších odborníků, vzdělaných na předních evropských evangelických universitách, které tehdy Jednota bratrská měla. Jejich překlad vyšel v pěti dílech v letech 1579-1593 (6. díl byl Blahoslavův překlad NZ). V r. 1613 vyšlo souhrnné vydání v jednom. Bratři vytvořili mistrné dílo, vrchol překladatelského úsilí slovanských národů. Bible Kralická měla navíc nemalý podíl na zachování českého jazyka v době pobělohorské a po staletí též tvořila most mezi Čechy a Slováky.

This PUBLIC DOMAIN (not copyrighted) Bible translation is brought to you courtesy of eBible.org.

2023-10-20

PDF generated using Haiola and XeLaTeX on 18 Apr 2025 from source files dated 13 Dec 2023

d45ad03c-27cb-54be-b262-104c0dae0900